

KRONIKA

MALOVANÍ

Volyn.

Volyn, ty živitelko moje milá,
tys chlebem svým mne sytě vykrmila,
tys mlékem svým mne štědrě vykojila,
ty země krásná, Volyn moje milá!

Volyn, ty země řívných lánů, lesů,
ty země zpěvu, hudby, tanců, plesů,
ty země čarovných, víšňových sadů,
břesových hájů, kalin, vinohradů.

Volyn, ty země lásky, milování,
ty země slavičího klokotání,
ty země skrivančího mění
tesklivých dumek, poesie, snění.

Holyn, ty země dívek horkokrevných,
 překrásných žen, ohnivých aršák věrných,
 ty země mladců veselých a zdvaných,
 jak slunce smavých, leč jak bouře dravých.

Holyn, ty země švarných Holynáků,
 ješ nepodlehli nířádnému slaku,
 ješ donekonec i srdce s každým rozdělili,
 však jako lvi se umí s vraty bít.

Holyn, ty země věčných nepokojů,
 arino zápasů, nesčetných vražd a bojů,
 ty země mohyl, hřbitovů, krevhání,
 vulkáne vepour, válečných uragánů.

Holyn, tys země ve své krásě strážná,
 leč ve své hrůze púrabná a krásná,
 tys kolíbkou i matkou pro mne byla,
 proto mi povědy budeš blízka, milá.

Krásná je země volyňská,
 krásná a pivatná
 a pro nás Volyňáky
 věčně milá,
 a věčně ve vzpomínkách
 živa...

avšak nebyvalo tomu tak před osm-
 desáti lety...

Těhdy Volyň bývala krajem nehos-
 tinným a nevlidným, leč její úrodná
 půda, bohaté pastviny, mádkerue říky
 a rozkošné panenské lesy, netknuté
 dosud lidskou rukou, staly se pro-
 vím českým hledáči štěstí velice
 naděje na dobré vyhlídky do budou-
 na.

Proto také po mém návratu z
 Volyně do vlasti Olie a Příbyl měli
 odrazu nerbovati své rodáky k stěho-
 aní na dalekou slonanskou Volyň.

S přetřástým srdcem se loučili na-
si stateční otcové a dědové se svou
krápnou vlastí, když odcházeli do mu-
něma. Píha císařské nadobřady pou-
kala jejich sokoli křídla. Šli do ci-
řiny hledat svobodu a volný prostor
pro rozvinutí svých bujných peruti.

Šli hledat štěstí a půdu pro své děti.
Šli hledat zemi naslíbenou.

Sboromský duch je vedl na východ...
Po těžké, daleké pouti Soud je rasta-
vil v zemi vykoušené.

Život, plný starosti a trampot, plný
těžké práce a nebezpečí byl věrným
a morálním přítelem a průvodcem
pro vyšetřovatele v tomto divném kraji.
Byl to život boj, boj o každou píď ze-
mě s mohutným pralesem, boj o každou
skupinu chleba, kterou si musili vyman-
kati od panenské půdy, než ji zvládko-
vali, boj o klidný zítřek pro své rodiny.

Život pionýrů šel svou cestou
přes všechny překážky a s ním ruka
v ruce šlo vítězství za vítězství.
Mohutné pralesy pokorně klesaly k
nohám vytvářících dobyvatelů.

S posledním úderem vítězných seker
živobedná panenská půda přijala
první rodičný polibek švarého slun-
ka a v brsku země, prosáklá kva-
ným potem, stala se dobrou matkou
a štědrou živitelkou svých nových
přemouřitelů.

Po létech utrpení a biedy rasnilo
slunce štěstí nad českými dědinami.
Blahobyt stínal pro lid svou štěd-
rou pravici a plničkou hrsti roz-
dával všem, kdož práci poctivou
se řivili.

Od r. 1868, t. j. od doby prvního ště-
horání na Volyni, vyneslo mnoho
českých osad, volá se pak v její po-

lední a východní části. Během času se tyto osady rozvíšely, lidu přibývalo, rozvíšala námořnost našich sedláků a současně také potřeba rozšiřování úrodného prostoru přikupováním nových gruntů pro své domácké děti. Mesi, již dřívě založenými dědčinami vyvíšely nové osady, které byly budovány na vykupených velkostatecích anebo přímo z ruky inorodců, zejména od německých kolonistů, kterých bylo na Volyni značné množství již do příchodu Čechů.

Mesi nové osady, zakoupené od Němců, patří také obec Maloravna s níž chci členáři v dalších kapitolách vyprávěti.

Obec Maloravna byla původně založena ve druhé polovině XIX. století německými

kolonisty, přistěhovalými na To-
lyně pravděpodobně z východního
Pruska. Tito kolonisté přišli v
sa místa do hlubokých lesů, kde
těžce zápasili s lesními skalními
velikány, zakládali své políčka
a budovali vsady. Zpočátku bydle-
li přímo v remjankách anebo v
primitivních chatkách, avšak během
času tyto první obydlí ustupova-
ly místo novým domkům, staně-
ným ze dřeva, které vyráběly dřev-
na řády podél cesty, vedoucí od
„šlachy“ Jarostavice - Mlynor mě-
rem k Targovici.

Porozky a lesy, které byly v držení
německých kolonistů, byly dříve ma-
jetkem polského hraběte Mienersyn-
ského, který měl své hlavní sídlo
v ukrajinské obci Dobryatyně. Část
jeho majetku přišla prodána do vlast

nictví ruského kupce Pabouancku, který tento majetek koupil v Kijevě při licitaci. Od Pabouancku německí kolonisté pozemky nejdrívě pouze pachtovali, později je však koupili do vlastnictví. Tento koupi se zúčastnilo celkem kolem 44. německých osadníků.

Majetek Mienczyńskiho byl zadlužen a byl zabrán v Poltavském ruském banku. Mienczyński postupně grunty odprodával a tak od něho byla později koupena t. zv. Dembická.

Mnohdy, ba snad každdy, kdo uslyší tento hezký ruzjici název osady, mimoděk si klade otázku od koho jano od čeho Malovanová odvzela svůj název. Mnozí se domnívají, že název pochází od hezkého, malebného položení osady, jini zase,

12
ně nášer souvisí s pěkným jmé-
nem některé bývalé majitelky. a-
však ani jedno, ani to druhé s tím-
to nemá žádné souvislosti a ná-
ser byl oděděd od jména staré
řidovské krčmy, která stála nablíz-
ku nové vsady, měla malované stě-
ny a byla nazývána „Mausobana
Koprna“.

Takové krčmy, čili rájovské domky,
se nacházely na Ukrajině a v Polsku
na hlavních cestách, jimž se říkávalo
„muse“.

Co je to „muse“, o kterém se stále
zmiňují?

Starší volynští krajané tento nášer
terpochyby svazí a těm mladším to
musíme vysvětliti.

Tedy, „muse“ byly hlavní široké
cesty, mající význam vlastně vo-
jenského páru. Tyto „muse“ tehdy

na Ukrajině i v Polsku měly význam dnešních našich silnic.

Žudy na míru šáblo vojsko na manevry, a v době války žudy postupovaly bojující armády. Právě tento šlach, vedoucí od Varšavy až do Kijeva byl svědkem mnohých a mnohých válečných tažení.

Šáhla žudy mnohokrát vojsko polských králů a dříve knížat směrem na Kijev, šáhla žudy také kdysi vojska kosácká, tatarská, švédská, ruská ba i litenská.

Tak kupříkladu r. 1810-11. prošla žudy ruská armáda, vedená knížetem Bagrationem, a r. 1812 ruské vojska pod velením gen. Farnasova, který měl své hlavní sídlo v Lintku, když nedaleko, za říkou Stochodem leželo francouzské vojsko pod vedením knížete Schwarzenberga, který měl

svůj stan v Holoboch.

A ještě dříve - roku 1706 táhla
 Rudý armáda švédská, vedena
 králem Karlem Gustavem XII, pro-
 šli carem Petru Velikému k městu
 Poltavě. V nedaleké ukrajinské
 vesnici Jaroslavcič, ve dvoře ná-
 ležícíim rodině Bobmakova, měl
 Karel XII svůj hlavní tábor a stan,
 a zde také nocoval.

Jako Jaroslavcič bývaly také ve
XII století oblíbenou rezidenční-letní
 kijevského knížete Jaroslava
 Jaroslavoviče, jehož jméno nosily.

Šláchy bývaly v tu dobu také hlav-
 ní komunikační dráhou pro do-
 pravu koňmo anebo dopravní vol-
 skou. V jisté vzdálenosti od sebe,
 volaše pak na vozích, stávaly
 „korčmy“ se zájezdním dvorem a
 kolnou pro přenocování koňských

aneto volských psahů. K takovým
 našim náležela také naše korůna.
 Maloroua a krochu dále - blížě
 k Jaroslavickým - druhá korůna, zva-
 ná "Výhleda", ed niš obdržela ná-
 šev vedlejší vesnička Výhleda.

Krůma "Maloroua" stávala u štachu,
 při severním skraji vsady na porum-
 cidh, které pordeji náležely rodině Ka-
 jicové.

Majitelem této krůmy býval jistý
 Israelita, který při svém podniku pro-
 voroval různé machinace.

Pocestně sem sajiřdivali na nocleh,
 aneto přicházivali na pálenku, kte-
 rou majitel prodával. Doblouvali-li
 se cestující kde na noc zakotví,
 říkávali: "V maloroué krůmě."

Bylo tedy v maloroué krůmě mámo
 a muslo na dne i na noci, na riny
 i na léta.

II.

W Malované bylo tedy usazeno kolem 40. německých zemědělských rodin; byli vesměs významní luteránské a byli naprostými náboženskými fanatiky.

Začátkem 18. století se mezi německým obyvatelstvem na Volyni rozšířil nový ruch a síla. vlna německé kolonizace se hnula na sever k břehům baltského moře a zde v Estonsku, Lotvě a Kurlii nacházeli své nové a nové německé kolonie.

Byl to pravděpodobně politický tah německé říše, která se chtěla dostat do nejblížejšího sousedství ruské stolice - Peterburgu tím způsobem, že obsazovala břehy Balta svými kolonizátory.

Tato vlna dorazila ovšem i mezi Němce v Malované. Několik rodin se rozhodlo, pro sblížení k Baltu a několik až do Kanady. jednalo se pouze o prodej majetku. Kupci se našli velmi snadno; byli to naši

Krajané se susedních obci. Kupovali majetky od Němců a usazovali se na jejich místech v Maloraně. To bylo kolem roku 1905. Do té doby zde bydleli pouze 2 české rodiny a to - hostinský Norbert Dědek a Václav Zajíc, na jejich pozemcích stávala kráma Maloraná.

Stěhování Čechů na Maloranou začalo asi r. 1900. Toho roku se zde usadila rodina Mateje Zajíce, oteprjmenovaného otcě - Václava Zajíce, která se vyprodala v Malině a koupila v Maloraně 44 morgů pozemků za cenu 4.000 císařských rublů.

Tři na rok se přistěhovala na Maloranou rodina Kaufmanova z Ivanč, která zde koupila 20 morgů původní za 3.000 rublů.

Tato rodina se přistěhovala z dřívě v Cechách r. 1872 a usadila se v Morině českých. Volná z

odstěhovala do Besarabie, v tehdyjším
Rumunsku. Po páse se Josef Kaufman
s rodinou vrátil zase na Volyn do vsi
Ivaně u Vladimíra a r. 1901 jeho syn
Vimenc se přisídlil na Maloromanu.

Mezi další medlity Malorané patří -
by rodiny - Maděrova, Sánora a Támchy-
nora.

Rodina Josefa Madery pocházela od
Malé Bítě u Bakova nad Zikercou. Pů-
vodně se usadila v obci Krumleš u
Malina. Asi r. 1902 syn Josef Václav
se odstěhoval na Maloromanu a zde
poději vlastnil asi 30 ha statku.

Rodina Sánora pocházela rovněž
z Čech a byla warms rybníky v
Olyce, v pivovaru, pak v Dorošostaji
Česki. Roku 1905 Karel Sána kou-
pil statek v Maloraně a předal
jí pak svému synovi Vladimírovi.

Rodina Františka Tarnobynny se
přesťahovala z Čech do Dorochovske
císné a v r. 1905 přisídliła na Ma-
lorauu. Po smrti Franece Tarnobynny
hospodářství dědili synové Fran-
cosek, Vladimír a Václav, po částech.

Téhož roku počet českých rodin
vrostl ještě o rodinu Mansfeldovu.

Tato rodina pocházela z obce
Kornauu u Staného. Roku 1865 se
přisťahoval Josef Mansfeld do Miro-
hošské u Dubna. Poté přisídlił do
Semidub, pak na Moldavu. Svému
synovi Josefovi koupil pak hospodář-
ství v Krupě u Lucka, kterýž tento
v r. 1905 prodal a koupil v Malorauě
35 morgonů statků. Tento statek
pak dědila dcera Marie, provdaná
za Jana Krupa ze Žimál u Mi-
rohošské.

Další posílení českého řivku v-

Malované byla rodina občanů
Václava Vitocha. Tenko Václav Vi-
 toch se narodil r. 1871 v Dobré Vodě
 u Horův v Čechách a jako šestiletý
 chlapec přijel se svými rodiči na
 Volyn. Prvním místem jejich pobytu bylo
 obec Krupa České u Lucka a pak dlý-
 nor, kde Václav Vitoch pracoval zá-
 měšnicki. Roku 1906 koupil v Malova-
 né 17 1/2 morgové hospodářství, ke kte-
 rému brzy přikoupil ještě druhé
 15. morg. hospodářství a takto pořá-
 dil pěkný statek, který rovněž vedl. Toto
 hospodářství pak převzal dříve Anna,
 ku které se přivěnil Antonín Klávan
 ze Mstěvína u Lucka.

Václav Vitoch, o kterém byla řeč,
 se odstěhoval z vlasti r. 1877 co šesti-
 letý chlapec, vrátil se do ní opět
 roku 1947, po sedmdesáti letech,
 a dnes se dožívá v Libováněch u Rábce

81. let.

V roce 1909 zakoupili v Malované majetky Antonín Štehlík a Václav Řepík.

Rodina Václava Štehlíka se přestěhovala do Novin Českých r. 1872 z obce Chroustov u Fardubic. Když se změnil syn Antonín, koupili Štehlíkové hospodářství v Malované. Hospodařil na něm Antonín s chotí Marií, rozenou Koptovou a po její smrti s manželkou druhou - Antonii, rozenou Šimkovou z Novin.

Přibližně před druhou světovou válkou se ujal hospodářství Antonínův jediný syn Aleksandr, který padl v Rudi Armádě.

1909: Rodina Václava Řepíka se přestěhovala do Malované z Morkovštiny, kde Václav Řepík vyučoval na škole po dobu 17. let. Tato rodina pocházela z Čech. Otec Václava Řepíka se narodil v obci Hřídlich na Loupčsku a matka pocházela

z proněmčenské rodiny Jeliňků v Hoře-
sedlích na Rakovníčku.

V roce 1910 se na Malované ma-
dila rodina Václava Sluchlyho a
v. 1911 - rodina Emila Sluchlyho.

Tato rodina přijela na Volyn do
Malina v. 1872 z obce Hředle u Ra-
kovníka. Václav Sluchly v Malované
redačil a Emil byl mistrem korářským.

Téhož roku v Malované pak přibyla
také rodina Marie Vijnara, která
pocházela z Krumlovic, okr. Jilemice v
Čechách.

Osíra rok po té se madila v Malované
rodina Emila Kršňáka, která byla před-
pon v Krumlově u Malina.

Kršňákové pocházeli od Jičina
a na Volyn se přistěhovali v. 1878,
kde koupili tehdy 20 morgů polí
za 700 rublů v Krumlově.

V Malované koupili 11³/₄ morgů za 2500 rublů

V roce 1912 se česká munšina v
 Maloraué vrátila o další 4 roding,
 byly to roding: Slyhlánova, Dečkora,
Rejzkora a Kriukora.

Rodina Slyhlánova pocházela z Mičora
 u Chrudimě. Na Volyni se přistěhovali
 r. 1870 a koupili v Glosce u Dubna
 40 morgů po 19 r. 50 krp. V roce 1912
 František Slyhlán koupil v Maloraué
 19 morgů za 4400 rublů.

U Slyhlánů má dvě dcery, z nichž
 mladší Naděжда zemřela na svo-
 bodna a starší Marie, provdaná
 za Jaroslava Linhu z Maloraué, po-
 dědila celý statek.

Rodina Dečkora pocházela z Pi-
 řeloves u Svadce Králové. V r. 1871
 se přistěhovala do Archohostaje.
 Zde Václav Dědek koupil 10 morgů
 polí, po 25 rublů. Jeho nejstarší syn

František se přistěhoval na Malorauu r. 1912, kde koupil kolem 40 morgů polí.

U dědků měl 4 syny a 1 dcerku. Všichni synové se zúčastnili druhé světové války a všichni se vrátili naživu.

Rejskovi pocházeli z obce Kleví u náhoda. Roku 1876 se přistěhovali na Moskovčím u Mlynova.

V Malorauě koupil Adolf Rejsk r. 1912 asi 30 morgové hospodářství. Jeho dva synové - Josef a Vladimír bojovali v řadách ČS zahraniční armády.

Mimo těchto uvedených rodin se
 v Malorémí usadili ještě tyto rodiny:
 Franze Proška, Václava Nováka, An-
 tonína Holubičky, Josefa Vitocha, Fran-
 ce Holomíčka, Floriana Kaislera, Jo-
 sefa Patery, Josefa Linby, Zemanova
 rodina, Josefa Smelika, Václava Šomy,
 Václava Kumařka, Václava Šime,
 Václava Pardoňáka, Janova Loukoty
 Postupně se počít zveřejnil o mladé hospodáře.

Z rodin německých zde bydleli mezi
 přistěhovaleckými českými rodinami tyto:
 Cimmermanova, Smidova, Seibova, Foma-
 vora starého, Fomara Hlevycha, Fomara
 Karla, Kraukova, Dymlera Filipa, Dymlera Frice.
 Všechmy tyto rodiny před vypuknutím
 II. světové války se odstěhovaly hromadně
 do Německa. Nov jejich usadlosti vla-
 da nastěhovala polské rodiny a ukrajinské.

Přehled usedlosti.

50

Pro zřetelnější přehled
usedn na další straně
pořadí všech usedlosti
půjch usedlíků a také
mladších hospodářů
z těchto rodin vzniklých
rozdělením majetků, pří-
koupemím, anebo přisíněním,
podle pořadí podél ulice,
která vedla od severu na
jih - po straně levé a pravé,
jak tyto usedlosti mezi
sebou sousedily, samozřejmě
v době před přisídlením do
Československa v roce 1947.

1.	Zimmerman	Jakub - Němec	
2.	Smid	Adolf - Němec	odjel do
3.	Fonau	Henrych - Němec	Německas
4.	Seib	Ludvik - Němec	r. 1939.
5.	Stehlik	Antonín - pak syn Alexandra Stehlik	
6.	Flikau	František - pak první Linhu, zít. a Marie obce	
7.	Kaufman	Vincenc - otec, pak Václav, syn a Helena	
8.	Krausman	Alexandr - syn Vincenc	
9.	Stuchlý	Václav - pak Jan Rebl a Helena Linhorá	
10.	Fonau	Karel - Němec / se odsíhodl - 1939	
11.	Škola		
12.	Štansfeldová	- zít. - Václav Jan a Marie	
13.	Morávek	Petr - syn Vladimír a Anna Maděrová	
14.	Holubiček	Alexandra - s roslinami	
15.	Vitoch	Josef - (odjel do Německas)	
16.	Křivka	Josef - pak syn Jindřich a Antonína Linhorá	
17.	Rejzík	Václav - otec - má rýmnicku	
18.	Rejzík	Jan - syn Václava a Lydie, chot'	
19.	Vejnar	Alvíz - otec s roslinami	
20.	Vitoch	Václav - pak zít. Klára Ant. a Anna dcera	
21.	Famelyna	Franc - pak syn František Tomáš, syn a Ant. -
má, zít. Křivka.	
22.	Hádek	Václav (zeměl) - Emilie vdova a Josef Prošek	
23.	Novák	Václav - pak syn Václav, odjel do USA.	
24.	Rejzík	Josef - syn Holalfo a Marie, chot'	

25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.

Fornau Christian - /Němec/ - foob. chor. a se do Německa
 Holomický Antonín - pak Václav Kumařák a Kroupina, rozt. ^{Limburci}
 Zeman Václav - i Malina, s rodinou.
 Vokáč Josef a Helena, za. Kůrnková
 Šorma Václav, pak koupil Josef Koránek a Anna, rozená ^{Limburci}
 Loukotská Jaroslav - z Kopce a Olga Rindalová, jeho chud. z Východí
 Smolík Josef - zet' Kajetán Florián, pak Salvátka
 Kajzler Florian - pak syn Josef; a pak Josef Holubišek
 Patera Josef - otec - Josefa Patery
 Patera Vladimír - syn Josefa Patery
 Patera Antonín - syn Josefa Patery
 Linha Václav - syn Josefa Linhy a Antonie Dědková
 Linha Josef - otec a syn Jaroslav Linha
 Dědek Václav - (syn Václav), pak nejšt. syn - Václav Dědek
 Rejzek Adolf - otec, pak Vladimír, mladší syn
 Stuchlý Emil - pakou syn Vladimír
 Krónák Emil - s manželkou
 Maděra Václav - pak dceru Marie a zet' Ant. Patery
 Dymler Filip - Němec (odjel do Německa r. 1939)
 Tarnobynský Josef - syn Frane Tarnobynský s rodinou
 Šána Karel - syn Vladimír Šána
 Jmrovská Marie - rozt. dceru Františka Tarnobynský
 Prošek Frant. Vladimír - otec, pak syn Jmrovská
 Prošek Jaroslav - syn Proška Vladimír
 Vejnar Ladislav - syn dcery Vějmar
 Dědek Josef - syn Dědky Václava

Smelí

Mšice

Mimo rodin, uvedených a
pořádí usídlení ve vsi, by-
ly ještě 3 rodiny usazené mi-
mo ves. a sice: rodina Zají-
cova u Širconu, u té hlavní
cesty, navýzomé ukrajinský a
také polský „urmas“ (šljach),
a rodina Pardomkova bydle-
la nablízku Širconu a poli
na samotě.

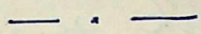
V těch místech nad „šljachem“
bydlely také dvě rodiny národ-
nosti řídorské a sice: Berko
Ryvitz a Benco Ryvitz. Za-
bývali se jejich členové obcho-
dem. Obě rodiny byly za války
vyvražděny, pouze Benco a jeho
bratr se dovedli zachrániti a

a po osvobození Volyně a také Malované se hlásili s malovanéckými muži do Srebodory armády. Oba zůstali na činu, dostali se s armádou do Československa a jsou osídleni na Moravě mezi valyňskými krajany. Oba se v Československu vrátili a založili své rodiny.

Mladší z Byvítan poznal za manželku české děvečky z obce Lichochovky, která se nachází asi ve vzdálenosti pěti kilometrů od vsi Malované. Setkal jsem se s nimi v roce 1945 při svazu příslušníků Srebodory armády, která se brnila ve Slavíně. Starší Byvítan mi dal svého čamu z Moravy.

V sousedství rodin Rypitzů
 se našla také polská rodina
 Wasilenských. Bydleli přímo u zem-
 ljance, vykopané ve stráni u mad-
 ťirského lesa. Měli asi šest dětí,
 nejstarší z nich Janek, Broněk
 a Jadriga pracovali jako země-
 dělské dělníci, anebo sloužili
 na usadlostech u Malované. Ro-
 diče také pracovali porážině u
 sedláků u Malované anebo u lese.
 Když pak za války našla na
 Volyni banderovština, musela tato
 rodina utéci s polskými rodina-
 mi do města Mlynova a Janek s
 Broněkem se chopili zbraně a společ-
 ně s muži - Poláky se bránili proti ban-
 derovcům u sousedství Janské Dolině.

Kronika rodin.

U dalsim licim uvedu v
 kronice podrobnosti v jednot-
 livych rodinách, osidlových v
 obci Maloromé, které mi jsou zná-
 mé osobně a také z jejich vlast-
 ních údajů, které mi byly sděle-
 ny, největšimě písemně, před vypuk-
 nutím II. světové války, a další
 údaje, které přinesla válka a
 přesídlení do nové vlasti - repub-
 liky Československé.

Podrobnosti se budou týkat pro-
 be rodin českých v pořadí, jaké
 jsem uvedl v přehledu usidlo-
 vání podle ulice a na „šlachu“ před
 obcí.

Rodina Stehlikova. (čp. 9)

Václav Stehlik se živen Marie bydleli v Čechách na Pardubicku v obci Chrástín. Měli kusěk políčka a chalupu. V roce 1872 chalupu prodali a stěhovali se do Ruska na Volyn. Usadili se ve vsi České Norimy, okres Dubenský, nedaleko m. Mlynova, kde koupili 9 morgů polnosti v ceně 12 rublů za jeden morg. V Norimech se jim narodilo 7 dětí a sice: Josef, František, Antonín, Alois, Emanuel a dcery Anna a Marie. Antonín se narodil v roce 1876. Otec Václav Stehlik zemřel v roce 1883. Matka ovdověla a pozemek prodala za 1350 rublů, peníze pak rozdělila dětem a každé dostalo po 150 rublích.

V roce 1890 se Antonín šel učít řem-
 eslu truhlářskému. V roce 1907 se pak
 oženil s Marií, dcerou Josefa a Kate-
 riiny Koptových ze vsi Krupa - Hranice.
 Marie dostala věnem celkem 1000 rublů.
 V roce 1908 zemřela Antonínova matka.
 Antonín pak koupil v obci Malované
 v roce 1909. 14 morgů půli za 2.850
 rublů od Němce Filipa Sajpa a zde
 se na troalo moudil. V Malované se
 jim narodili 4 děti: Václav, Ma-
 dimír, Anna a Marie, které v dětství
 zemřeli a rodiče žili bez dětí.
 V roce 1915 za první světové války
 dne 1. 10. musela rodina opustiti
 své hospodářství a odjíti do rakovské-
 ho zajetí do vsi Ivanč a Vladimír-
 volynského okresu, odkud se vrátili typro

po třech letech, v roce 1918. V ra-
 jetí se jim narodil syn Alexander.
 Domů se vrátili, samozřejmě, do spusto-
 šeného hospodářství. Po návratu do-
 mní na Maloromanu, Antoninovi zemřela
 manželka, následkem trampot, proží-
 tých v době vyhnání a dřívý sob-
 rovině zničeného hospodářství.

V roce 1921 se Antonín Štehlík ož-
 nil podruhé. Za manželku pojal
 Antonínu Šimkovou s dcerkou Marií,
 narozenou 26/8. 1916 v Českých Mlýnech.

Manželka přinesla věnem 500 rublů,
 a tak přikoupili od Poláka Rakovského
 2 morgy polí za 300 rublů. Tak vznikla
 čtyřčlenná rodina - manželé a dvě děti -
 Antoninův syn Alexander a dcera Anto-
 nininy Marie. Více dětí neměli.

61

Byla to rodina velmi skromná a
sporičkami. Obě děti se dobře učily.
Před II. světovou válkou se Marie pro-
vdala za Alexandra Řepíka z Ma-
loraně a hospodářili na zemědělské
usedlosti koupené od Aloise Vějnara.
Alexandr Řepík válčil ve Svobodové
armádě a nyní bydlí s rodinou v
Ústěku na Litoměřicku, mají syna
a dcerku. Alexandr Stehlik, syn
Antonína padl na frontě ve dru-
hé světové válce. Antonín Stehlik
zemřel na Maloraně a jeho mam-
činka Antonie přijela s dcerou Ma-
rií Řepíkovou do Českobudovska
v roce 1947 a žije s rodinou
Řepíkovou v Ústěku.

Rodina Hychlanova / čp. 11. /

Václav Hychlan s manželkou
Katerínou bydleli v Čechách na
Chrudimsku, ve vsi Micoř. Měli 20
korců polí a také provozovali for-
mamstří. Měli 8 dětí: Marii, Ka-
terínu, Josefa, Václava, Karolimu,
Františku, Josefku a France.

Josef se narodil v roce 1855. V ro-
ce 1870 svoje hospodářství prodali
a odstěhovali se na Volyn, kde kou-
pili 40 morgů půdy, po 19 1/2 rublech
za morg, v obci Flosce u Dubna.
V roce 1875 syn Josef se přiznamil
ke Temiškim do zemědělské mud-
losti o výměru 20 morgů palnosti.
Od otce dostal 200 rublů věno.

Měli celkem pět dětí: Filomenu, Ma-
lara, Josefa, Františka a Rudolfa.

František se narodil v roce 1880 a v ro-
ce 1901. byl povolán do vojska, kde
sloužil 5 let. Oženil se v roce 1911.

Za manželku pojal Josefku Krosen-
ských z Plosky. V roce 1912 koupi-
li v Malované 19 morgů polí od Něm-
ce Henryka Smida za 4.400 unklů.

V roce 1914 byl vát zase na vojnu,
prodělal 1. světovou válku a vrá-
til se z vojny teprve v roce 1917.

Měli dvě dcery - Marii, naroze-
nou v roce 1912^{11/2} a Nadě, naroze-
nou v roce 1918-8/4. Mladší - Nadě
zemřela ve mladém věku. Marie se
provádala za Jaroslava Linhu z Ma-
lorané, a dědila statek po rodičích.
Rodiče zemřeli před válkou na Malované.

Rodina Vincence Kaufmanna.

Rodina Josefa Kaufmanna přeběhla z Čech se sví Dívčič. Mělazde domek a jeden korec pole. Dělal při tom ševcem. V roce 1866 se věnil s Františkou Rejstovic, která dostala podílem 1.000 slatých. V roce 1872 chaloupku a políčko prodali a odstěhovali se do Ruska na Volyn, kde koupili ve sví Norimě České 6 morgů lesa, po 18 rublech za morg. Měli při stěho-
 vaní tři syny. Adolfa, Josefa, Vincen-
 ce a dceru Amálii. V Norimech se jim narodili ještě 2 chlapeč. František a Jiří. V roce 1881 svoje hospodářství pro-
 dali Františkou Mickovi a odstěho-
 vali se do Besarabie, v Rumunsku. Tam

65

Jim obuvnictví nastalo na živobytí,
tak po třech letech se stěhovali zpět
do Českých Morav, kde koupili od Jo-
sefa Fomitelského 10 morgů lesa, po
45 rublech za morgu. Z Morav se vř-
etmi osídlili a Vincem dědil po otci 10
morgů, a klouček splatil bratrům
450 rublů ve zlatě. V roce 1892 se osí-
dil s Krystínou Rudolfovou ve vsi
Moskorstiny, která dostala podílem od
rodiců 350 rublů ve zlatě. V roce 1894
Vincem Kaufman prodal svoje hospo-
dářství Josefu Krámskému a odstě-
hoval se do vsi Frančič, kde koupil
24 morgů orné půdy, kterou platil
po 45 rublech za morgu. Měli 4
děti: Václava, Josefa, Marii a Annu.
V roce 1902 prodal tento majetek

se koupil v Maloromé od Němce Filipa Seiba 20 morgů orné půdy za 3000 rublů. V roce 1907 zemřel syn Václav a pak se ještě narodilo 8 dětí: Vladimír, Emilie, Alexandr, Olga, Václav, Bohumil Jiří a Ludvík. V roce dalsích - do roku 1920 přikoupil ještě 20 morgů polí v Maloromé a v roce 1923 koupil pro syna Josefa na Lednchorce od polského hraběte Lednchorstkého ještě 23 morgů orné půdy, za kterou zaplatil 8400 rublů.

V roce 1918 se prodala dcera Anna za Josefa Křeku ze Mstějova a dostala podílem 5.000 rublů. V roce 1920 se prodala Marie za Jana Mlovka také do Mstějova a dostala věno 400 pudů pšeničky (pud se rovnal asi 60 kg pšeničky).

V roce 1922 se oženil syn Josef s dcerou

kon z rodu Trusteraných ze Mstěšína
a dostal od svého otce podílem 20
morgů orné půdy se vsí Leduchovec,
na které postavily pěkné hospodář-
ské budovy a vhytný dům.

V roce 1923 zemřela Vinemmi Kaufma-
novi maminka. Po její smrti se oženil
syn Vladimír, s dívkou z rodu Kočíků
ze Mstěšína. Od otce dostal podílem 200 morgů
přemě a nemisto. V roce 1926 se proor-
dala dcera Emílie za Josefa Holubičku,
a dostala podílem 1.100 rublů ve zlatě.
Bydli pak na mudlosti, kterou koupil
od Floriána Kujčera otce Josefa Holu-
bičky - Alexandr Holubička. V ro-
ce 1931 se oženil syn Alexandr s
dívkou z rodu Majšišů a hospoda-
řili spolu na hospodářství 11 morgů orné.

kteří dostal s vystavěným novým
domem od svého otce, mudlost byla
těsně vedle mudlosti otce.

V roce 1931 se provdala dcera Olga
do vsi Ozeron, dostala podílem 1.620
rublů ve statě. Vráta si za mně fara-
r Stará Dragouna, rolník z Ozeron.

Pěť roků se věnil otec, jelikož s
mnohými díly zůstal bez hospody-
ně. Dal si za manželku vdovu po
Johanovi Kumaškově z Ozeron. Na
starost' měl ještě 4 syny: Václava, Bo-
humila, Jiřího a Andrije. Nejmladší
Andrije pak zemřel v mláděním věku.
Jiří se naučil kumulu obuvnickému,
Bohumil se přizemil

a Václav dědil majetek po otci doma.
Na manželku pojal Helenu Kipikovu
z Maloosaué, s kterou měl 2 syny - Kostu a Jiřího

69

Ma to vypukla II. světová válka, ale
jště nebyl máma a synové: Josef, ^{Josef} Václav,
Babek, a jiní odešli na frontu se
Svobodnou armádou. Václav byl
povolen do Rudé armády, s kterou
pak nastoupal do SSSR. V roce 1943
přestoupil do Svobodné armády v
Buzuluku a hrál v kapeli Víta Ni-
jedlého. Zúčastnil se bojů pod Sokolovem,
Bílou Cerkví, Kijevem, na Dukle a v
roce 1945 se rotmistr přidal do Prahy.
Se svojí manželkou Helenou se roz-
vedl a znovu se oženil v Československu.
Její matka Helena se také provdala
a bydlela v Podbořanech co paní Vintarová.
Syn Rostislav je majorem na posádce v
Zátaři a syn jin pracuje co účetní v
jednotě v Podbořanech. Jejich matka
Hlavena zemřela asi v r. 1978 a její jméno je ulo-
ženo na starém hřbitově v Podbořanech.

Rodina Alexandra Kaufmana.

Alexander Kaufman byl synem Vincence Kaufmana. Následil se a vyrostl v Malorane v početné rodině svého otce Vincence, kde pracoval s ostatními členy rodiny na polích. Vychodil obecnou školu v Malorane, dobře se učil a byl velmi přičinným a ochotným žákem. Také poslejší, když dospíval dobře se vždy choval, dbal o další mimoškolní vzdělání, pracoval v kulturních akcích místní české mládeže a v ochotnickém divadle. Byl také členem místního pořádkářského sboru. Dříve byl pracovištěm svého starostlivého otce.

V roce 1931 se oženil se slečnou Maj-
 řášovou ze Strumorky u Terešna, která
 přinesla němem 2.000 rublů ve zlatě. Mla-
 dí manželé pak spolu, se pomocí otce
 a bratrů darovali dobrosmady nové hospo-
 dářství ve výměře 11 morgů půdy orné,
 kterou obdržel Aleksandr od svého otce.

V zahradě ovocné, vedle otce státek
 si postavili moderní domek, sedlelu
 se dobře hospodářili. Z tohoto ma-
 jetku splatili otci 1.000 rublů ve zlatě.
 Mladým manželům se pak narodila
 dcernška Marnška, která na 9 měsíců zemřela.

V roce 1934 se jim narodil syn Václav.
 Když vypukla válka Aleksandr odešel
 do Svobodovy armády a prodělal s ní celé
 tažení až do Prahy. V ČSSR se usadil s ro-
 dinou na kátesku. Potom přisídlil do Kolína
 a tam zemřel.

Rodina Václava Šuchlyho.

Rodina Šuchlova pocházela ze severních Čech z obce Hředle na Lounsku, kde měli domek a dva korce zahrady. Otec Václava měl za manželku Annu Vejprichovou, s kterou se odstěhoval v roce 1872 na Velkýš a koupil v obci Český Malín 16 morgů polnosti za 320 rublů ve zlatě. Měli 5 synů a 3 dcery. Ylénka zemřela na Malíně v roce 1878. Josef zemřel v roce 1924. Marie se provdala za Josefa Holomického, Josef další zemřel v roce 1921. Anna se provdala za Alexandra Holubička na Malorovanou. Adolf se oženil na Malíně s Annou Fritovou, s kterou v roce 1913 odjel do Ameriky a tam zemřel v roce 1918. Václav Šuchlý

23

Kvíšal na Malině. V roce 1909 majetek prodal Holomickovi za 3.000 rublů a koupil v Malorané od Němce Věbera 15 morgů orní půdy za 3.000 rublů, na které hospedařil od roku 1910. Ka manželka měl dceru Florianu Hajzlovu v Malorané, s kterou měli početnou rodinu a sice - 4 dětičata a 2 syny.

V roce 1925 Václav Šuchlý prodal toto hospedářství a odstěhoval se do Nesvíc u Koule, kde koupil do vlastnictví 10 morgů polí a propachtoval 60 morgů pamkych polí. Zde pak zemřel. Synové válčili ve Svobodné armádě a po válce se usadili na Podbrámsku, Jaroslav v Hlubanech a mladoš u Blatna v Pastuchovicích a pak v Teplizích. Dvě dcery jsou v Teplizích a dvě v Dobrušce u M. Lázní.

Rodina Jiřího Kibla.

Rodina Kiblová pocházela ze Severní Moravy. V obci Dněšlky u Levné vlastnila statek, na kterém rod- zprvu Valdů a pak Kiblu hospodařil od roku 1689 do roku 1886. První z Kiblu - Šimon se přivěnil na tento statek v roce 1722, dne 4. prosince, a přijal za manželku dceru Jany Valdů - Dorothku. Posledním hospodářem na tomto statku byl Prokop Kibl, který v roce 1886 statek prodal a odstěhoval se na Volyn, kde v obci Liplanesh u Ruska koupil něčí statek. Nejstarší syn Prokopa Kibla (*1860) Josef Kibl se po přejednu do Ruska odstěhoval, bylo mu 26 let. Za manželku přijal Františku-Viktorii z rodu Lhotákových,

2. Kopeč-Čistá, narození v obci velké Kozice u Chlumu nad Cidlinou v Čechách. 27. 7. 1864.

Spolu pak hospodářili v diptanech na zemědělské usedlosti, o výměru 50 morgů, kterou Josef Řebl obdržel od svého otce Prokopa Řebla. Tato hospodářství pak předali rodině Erenista Pietska, který měl za ženu Vilémínu, sestru Josefa Řebla. Odtud se pak mamuli Řeblovi odstěhovali do Kopeč, kde koupili mlýna a pak zemědělskou usedlost. Zde se usadili na dvoře. Po prodeji mlýna hospodářili a pěstovali hodně chmule. Vedli při tom také obchod a hostinec. Měli celkem 12 dětí, z kterých 6 dětí zemřelo. Na svou ženu byla devoy-Julie a Anna a synové: Alexander, Jirí, Václav a Jan. Dva starší synové studovali v bývalém carském Rusku. Václav dědil po otci hospodářství a rodině měli u něj výměnek dožívatě. Za mamulka měl Emiliu Řepíkovou z Malované. Otec zemřel r. 1935, matka r. 1939. Jan se přestěhoval k Horim do mlýna v Puchajci u Dubu a zde také hospodářil s mamulkou Emilií. Sestra Julie se provdala za Josefa Šlefla z Kruhynek u Lomky.

a Anna za Jaroslava Vuku, ředitele
sedmitřetky v Českém Mělníku.

Syn Jiří po ukončení studií nastou-
pil za vlády pruské v roce 1921 co uč-
díl na školu v Malované. Zde se
pak oženil v roce 1922 s Helenou Lin-
hovou z Malované. Zde pak v roce 1925
koupi 9 mongolské hospodářství s uvid-
lostí a rakouskou od Václava Šnehlého
za 3.500 rublů ve zlatě. Mimo to během
časů přikoupil ještě další pozemky od
občian malované a ostrýžovské.
Manželka pak řídila hospodářství a
mýchovála s maminkou své děti. Měli 2
dcery - Emilii a Lydii a syna Miroslava.
Obě dcery pak studovaly na ženském polském
gymnasium v Lucku. Miroslav na obecné škole
v Malované. Manželé dětky navštívili
tehdy již 13 let hospodářství.

79

Pan učitel Jiří Kříž se věnoval škole
a práci s mládeží mimo školu. Ří-
dil ochotnický divadelní kroužek, čtyřka-
ry pěvecký sbor, recitní vystoupení mlá-
deže pro znalost mateřského jazyka
českého a také vedl básnický sbor.
Zastupoval českou komunitu v národním
a okresním úřadě v m. Mlynovci, kde
také vymohl státní příspěvek na vy-
budování nové školní budovy, která
byla postavena také pomocí občanů
a mládeže a byla jednou z nejlep-
ších škol v okolí. Zde Jiří Kříž
působil jako ředitel školy až do měsíce
března 1944, t. j. do odchodu na frontu
do Probořské armády, s kterou přešle-
šel celé válečné tažení od Lince
přes Ukrajinu, Ammnsko, Polsko, Dvůr

S ním také byla v období dříve Lidovce
až do Prahy. V osmileté vlasti byl
zprvu na velitelství vojenské jednotky vo-
lynských Čechů a Žáků, kde po demobiliza-
ci působil na Státním reálném gymná-
siu. Ze Žák se nechal přeložit na
Státní reálné gymnásium do Podbořan
a zde se po příjedu rodiny v březnu
1947 usadil natrvalo manželé Lemmoně
čp. 435/18, kde bydlí společně v jednom
domě se synem Miroslavem - leoním in-
ženýrem a jeho manželkou MMR Janou
Běblorou, kteří mají dvě dcery - Helenku a Janičku.

Deva Emilie je manželkou z nynějška a
bydlí v Podbořanech. Deva Lidmila
bydlí v Praze a pracuje při distribuci
„Martinec“ v pražských ledárnách.

V roce 1944, dne 22. V. mm zemřela manželka
a je pohřbena na hřbitově v Podbořanech.

85

Mamčič starší dcery Emilie byl ředitelem 9-letky
na Lánech, kde zemřel po operaci srdce, a je
pohřben na hřbitově v Lánech.

Mamčičem mladší dcery Lidmily byl důstojník
Svobodný armády - Masák, zemřel v Záhři.
Dcera Lidmilla, bývalá příslušnice 1.čs armády
skorou vdělala v Praze se synem ing. Prosta-
harem, byla odbornou technickou překladatel-
kou a hlavním odbytovým referentem čs
loděrně. Dne 30. září 1984, při své cestě do
Jiřmích ušlechť máhle zemřela na mostkovou
mrtvici a je pohřbena v Podbránské radle
své matky. Její syn pracuje co ing. v loděrně.

Rodina Mansfeldova.

Josef Mansfeld pocházel ze Slaného a Čechovic. V roce 1856 se přiklonil do statku do vsi Hornouří, jeho manželkou se stala dědička statku Anna Kyndorá. Měli dva syny - Tomáše a Josefa. V roce 1865 zemřela jeho manželka Anna a on musel opustit statek. Odstěhoval se s dětmi do Rnska a usadil se na Vělni ve vsi Mirochosti. Zabýval se obchodnictvím. V roce 1871 přesídlil z Mirochosti do Semidub, kde koupil s dvěma společníky mlýn a pilu. Mlýn i pilu mu praxe šlořily a on přesídlil do vsi Moldavy. Zde koupil 25 morgonů hospodářství a platil 250 rublů za morg. V roce 1879 se jeho syn Tomáš oženil s Annou Timrova a převzal po otci veškeré hospodářství.

Mladší syn Josef se oženil s Emilií
 Propilkovou a bylo mu proplaceno podíl-
 em 600 rublů, jako dědictví po matce.
 Je ženou přizemil 10 morgů orné půdy,
 za které splatil 400 rublů ve statě. Na
 Moldavě se jim narodily 4 děti: Marie, Anna,
 Josef a Libuše. Anna ve 4 roce zemřela.
 V roce 1894 na Moldavě hospodářství
 prodali a odstěhovali se do vsi Krupce,
 kde koupili 15 ha půdy po 240 rublech
 za ha. Na Krupce se jim narodili další
 děti: Anna, Václav, Emilie, Jaroslav a Olga.
 Marie v 18 letech zemřela. Za 6 let zem-
 řela také Emilie, které bylo 8 let. V ro-
 ce 1905 hospodářství na Krupce pro-
 dali a koupili na Malorane 35 mor-
 gů orné půdy od Němce Verbina. Plati-
 li za morgy 380 rublů. Na Malorane

se jim navedli dvě další děti -
Mladimír a Marie. V roce 1911 zem-
řel otec a za tři roky jeho syn Jo-
sef. V roce 1916 zemřela dcera Anna.
V roce 1917 se prodala dcera Libuše
do vsi Bětkovec a dostala podílem
4.000 kublů. Měta za manželku An-
tonína Kvačka. Za 6 měsíců po Li-
buse se oženil Josef a vzal si za
řím. Annu Šestulovou. Dostal po-
dílem 15 morgů polí, na které pos-
tarili obytný dům, a hospodářské
budovy. V roce 1922 při rozdělení
hnyje na polí za vsi byli kabitě
hramem. V roce 1923 zemřela Libuše.
V roce 1924 zemřel syn Václav.
Anna sňatkem jen Marie.
V roce 1927 se Marie prodala za

Jména Knopa ze Zvaval u Mirshortě.
 dostala od matky 20 morgoní hos-
 podářství a Knop přinesl pudilem
 4.000 rublů, které použili na vystar-
 ba nového medimého domu a na zve-
 lební hospodářství. V roce 1930 se
 jim narodil syn Josef. Když vy-
 pukla II. světová válka Jan Knop
 odešel na frontu se Sobudorou armá-
 dou, kde předělal celé tažení až do Prusky.
 Po vojně se vrátil s rodinou v obci
 Mlovětice, odtud pak přesídlil do m.
 Krzyz, kde koupil medimý domek, kde
 v roce zemřel. Na domku žil mlad-
 ší syn Mladen. Starší syn Josef pra-
 cuje u Skodovce v Blatné u Karlových Va-
 rů. Jejich matka Marie byla také
 u Krzyzech ve vlastním domku.

Rodina Morávková

Petr Morávek s manželkou z rodu Gabrielů vlastnili v Malované přes 20 morgů polnosti. Místo starého domku postavili se synem Vladimírem pěkný moderní dům a jiné hospodářské budovy. Hospodařili velmi dobře, rolně, když se Vladimír oženil s dcerou Václava Madový Annou, s kterou měl několik dětí. Starší Morávkové měli mimo Vladimíra také dvě dcery, které se provdaly do Českých Břevan. Vladě - Marie si vzala p. Štolcu a hospodařili spolu ve vsi České Břevany. V rodině Vladimírově žádné děti neměli.

Když vypukla II. světová válka, Vladimír Moránek šel s ostatními sousedy do války. Ve Stribodně armádě předčil frontu a přišel s armádou šťastně do Prahy v květnu 1945. Později, když se rojáci nasazovali v republice a chystali domov pro své rodiny, Moránek odjel ze Žatce na Volyn k manželce Anně na Malovanou. Když pak v roce 1947 rodiny Volynských Čechů odjížděli za svým rojáky-bojovníky do Československa, rodina Moráňková zůstala na Malované a bydlí tam dodnes.

Rodina Alexandra Holubičky.

Pan Alexandr Holubička pocházel z Čech. Za manželku měl Annu, rozenou Stuchlovou, rodina které pocházela z Hředle na Lomsku. V Stuchlově vlastnili asi 15 morgonů usudlost, na které vystavěli pěkný, velký zděný dům, ve kterém byl také taneční sál, a komaly se zde rábary poutové, posvicenské a jiné. Měli také hostinec a pan Holubička obchodoval zejména dobyt-
kem. Mimo to postavil také cihelnu na Kajsterově páně a měl dělníky, kteří vyráběli palené cihly. Byl to člověk podnikavý, obchodoval tělem i duší.

Měli 3 syny - Josefa, Antonína a Vla-
 dimíra, kteří po otci dědili dům
 obchodního a také byli bankéři
 nepřítelů bratra. Když Alexander
 Glubický zemřel, domot přišel
 prostřední syn Antonín, který se ži-
 vil obchodem. Josef se v roce 1926
 oženil s Emilií Kaufmanovou a
 hospodařil na vsi, kterou kou-
 pil od Josefa Kajzlera, který se
 odstěhoval do Argentiny.

Nejmladší Vladimír padl na frontě na
 Ukrajině. Po válce paní Glubická by-
 lela u syna Josefa v Padbořanech, kde
 také je pochována. Zemřel zde i její
 syn Josef, který byl také na frontě.
 Antonín, také účastník války, bydlí ník-
 de v Bylině.

Rodina Josefa Kírky.

Rodina Kírky pocházela z
 Čech od Pardubic, jeho manželka
 od Nepomuka. Josef Kírka
 byl vyučen šelernicářem a řadu
 let pracoval na šelernicích v
 jímě Ruskem v městě Jekaterino-
 slavě / nyní Dněpropetrovsk. / V roce 1912
 koupil na Malorossé reměsítkem
 medlost - 13 morgu polí se starým
 rodinným domkem a stodolkou za
 2. 400 rublů. Měli celkem 7 dětí - 3 syny a
 5 dcer. Nejstarší syn Josef sloužil v 18. legii,
 prokáže v Čechách zemřel, Michal byl také v
 18. legii v Ruskem, pak vyučil v Českém Štroblově.
Anna byla učitelkou a zabydla se s její
 sestrou Lucií v Českém Malíně. Marie byla
 provdána v Bavorsku a Helena měla za manžela

Josefa Vokáče z Moldavy a bydlela v Mhalorane.

Nyní Alexandr, Karabovů a Vokáčová bydlí v Podbořanech. Těti syn Jindřich převzal po rodičích hospodářství na Mhalorane. Za manželku přijal Tomášku Linhartou, vdovu po Vladimíru Řepíkovi, kterého zabil při polní práci blesk.

Spolu mají dceru Libuši a Helenu a syna Jindra. Libuše Čirková je prodáváči v jirkově a pracuje v Chomutově v obchodě, Helena Jancečková je učitelkou a bydlí v Rosicích u Borna. Jindra je veterinárním lékařem na Jindřichovské - Nová Bystřice Jindřich válčil ve Srbodově armádě a po válce hospodařil v Podbořanech. V roce 1972 zemřel.

Jeho manželka Antonie, vdova, zemřela rakovinou po manšelovi v roce 1972 (jez tři měsíce).

Usedlost v ulici Lesimovně v Podbořanech koupil Slávek Špatenka z Čova.

Obě úmny manšela Křivkové jsou uloženy na hřbitově v jirkově, kde bydlí jejich dcera Libuše Křivková s rodinou.
Čirková

První Václava Řepka.

Rodina živho. Képika

Rodina Alexandra Reptka

Rodina Aloise Vejmara

Rodina Františka Vejmara pocházela z Krumvatic, okres Jilemnice v Těchách. Na Volyni se madili v Boratině u Lucka na zemědělství. Tam se jim narodili tři děti: Alois, Bohumil a dcera Emilie. Alois se pak oženil s Marií Kupcovou ze vsi Kopce České v roce 1903. Kupcové pocházeli z Moravy od Olomouce. Alois měl 11 morgů půdnosti v Boratině, ty v roce 1904 prodal a odstěhoval se na moře do Virginie. Tam si koupili na splátky farmu v 104 akrech za 1.000 dolarů. V roce 1906 farmu prodali za 1.800 dolarů a vrátili se zpět do Bora-

Lima, tam však nic koupit nemohli,
 tak se vrátili znova do Ameriky.
 a v Prince George si koupili zase far-
 mu o 133 akrech. V roce 1911 tuto far-
 mu zase prodali a vrátili se podruhé
 zpět do Borolima. V roce 1912 se stě-
 hovali na Maloromon, kde koupili
 od Němce Terstra 10 morgů země hospo-
 dářství za 2.400 rublů zlatem. V r. 1914
 přikoupili ještě 5 morgů od pana Šor-
 my za 1.100 rublů, které v roce 1926
 prodali za 1.800 rublů. Poté otec Alois
 Kejmar odjel znova do Argentiny s de-
 ceu farmilem a synem Emilem. Bylo
 to v měsíci březnu. Na to v srpnu
 téhož roku se otec s Emilem znova
 vrátil na Maloromon, a celá far-
 mila nastala v Argentině sama.

101
V roce 1927 koupili Vejmarovi od
Poláka Běkeš 5 morgů polí za 1.700
rublů. Měli celkem 7 dětí, z nichž se
Marie, Zofie a Vladislav narodili ve
Virginii, a Jarmila, Ludmila a Emil
se narodili na Malorane, také syn
Aleksandr se narodil r. 1917 v Malorane.
ale v roce 1925 zemřel. V roce 1929
se provdala dcera Zofie, vřala si E-
mila Šamana z Orvan Českých. On
tam vlastnil 8 morgové hospodářství a ona
dostala němu 1.200 rublů ve zlate.

V roce 1934 se provdala Ludmila
a vřala si ze zemědělské firky Řepka,
avšak za rok zemřela bezdětně.
Jarmila se vdala v Argentině v
Buenos-Aires, vřala si Poláka An-
drěje Šamonova, v roce 1929, a pak

pro valce se přistěhovali do Českobro-
venska a bydlejí někde v Kadaně.

V roce 1935 se oženil s yn Vladislav,
za mamulku přijal Marii Orsovou
z Hlajenky. Vladislav pak otčouskou
mudlost s novým domem prodal A-
lexandru Řepíkovi a postaral si
nový modinný domek na nové záto-
čené mudlosti za vsi Malerancu.

V roce 1944 Vladislav odšel do
Lobodony armády a předtěl na
frontě celé řadě z Řoma, přes
Rumunsko, Ukrajinu, Polsko a Duku
do Prahy. Po demobilisaci se osídlil
s mudinou někde v okolí Daupora,
a pak přišel do Kladce nad
Olší, a jelikož je velmi podnikavý, dob-
ře se mu tam daří.

Rodina Václava Vitocha.

Rodina Vitochova pochází z obce
 Dobrá Voda u Hvoří v Čechách.
 Václav Vitoch se tam narodil o ro-
 ce 1841 a jako šestiletý chlapec
 se přistěhoval se svými rodiči na
 Volyn v roce 1847. Rodina Vito-
 chova se původně nacházela v obci
 Krupa u Lucka. Václav se nau-
 čil řemeslu zámečnickému a když
 osmnáctiletý po vyučení, věnil se s
 deřem z rodiny Kovčimových z Mlý-
 nově, která zde vlastnila větší zá-
 mečnickou dílnu na hospodářské
 stroje. Václav Vitoch pak byl
 u Mlynové a provozoval řemeslo

mistri až do roku 1906. V tomto roce
 se odstěhoval na Maloramen, kde
 koupil hospodářství o výměře 17 1/2
 morgů půli. Brzy k tomuto přikou-
 pil ještě sousední hospodářství 15
 morgů, a tak vznikl pěkný sta-
 tek na velké zahradě, který pan
 Vítach velmi dobře obhospodářoval.
 Měl v Maloramě 3 dcery: Emilii,
 Annu a Helenu. Starší Emilie
 se provdala, vzala si Václava
 Dědek z Maloramě a spolu zde
 hospodářili. Když pak Dědek um-
 řel provdala se za Josefa Proška.
 V roce 1924 přidal půl statku dceri
 Anně, která se provdala domů za An-
 tonína Klábana a s Helenkou pak ho-
 spodářil a more nuplatněm domku, kte-

rý vystarěl a zahradil a po smrti
 manželky zde žil s dcerou Helenou.
 Pan Vitoch byl výborným šlořikem, a
 velmi rozdatným občanem. V roce 1947,
 když se rodiny vojáku Stěhovály do
 Československa, Václav Vitoch odjel
 také s dcerami Helenou a Annou do
 Československa a našel se s nimi
 v Libočanech u Žatce, a bydlel u
 své dcery Heleny Špačkové, která ordo-
 něla, jelikož její manžel padl u Dukly.
 Když pan Vitoch se vrátil zpět do vlasti
 po 46 letech a zemřel v Libočanech
 ve věku 81 let. Helena Špačková
 bydlí s dětmi v Libočanech dosud.

Rodina Antoinina Klabana.

103

Do Vitočova statku se přičlenil k Anně Vitočové Antonín Klaban ze Mstějova. Rodina Klabanová pocházela z Čech od Jiřina a matka od Písku. Na Volyni se přistěhovali v roce 1972. Syn Jan Antonín dostal 15 morgů a přičlenil se k Vitočům. Anna dostala 10 morgů. Pak přikoupili spolu 13 1/2 morgů. Měli celkem 3 děti: Emilii, Janostara a Václava. Oba chlápci zemřeli v 1926 roce a v 1928 roce. Za války Antonín Klaban s dcerou Emilií šli do Sroboclovy armády a po válce se usadili na mlýně v Libošanech. Emilka se potom provdala za Řepíka Vladimíra, nyní plukovníka na ministerstvu národních obřadů. Klabanovi se odsťahovali do okoli Dobruše a tam Klaban zemřel. Jan Klabanova tam nebydli dlouho, odsťahovali se do Prahy.

Rodina France Tamchyny.

Rodina Tamchynova se přišlelovala na Volyně z Čech a nastanili na Maloromé hospodářství o rozměře kolem 30 morgů orné půdy. Carní Tamchynová procházela z rodiny vatsotnych, kteří také bydlivali na Maloromé. U Tamchynů ~~metly~~ syny: Františka, Josefa, Vladimíra a Václava. a dvě dcery. Synové Frana a Josef sedláci a Vladimír byl námeštníkem, Věna byla při medicích. Syn František se oženil domi a vzal si za manželku Antoninu Dědkovou z Maloromé. Josef se oženil s Marií Lukostrovou z Kapčů a Vladimír se oženil s Marií Lapančkovou z Padlesic a Václav byl do války ještě srobdný. Rodina nepřetržitě

Ze symi - Frantika čítala 5 dětí:
 z toho tři děvčata - Marii, Leničku
 a Lidmiku, syn se jmenoval Věnem.
 Starší děvčata se prodala ještě na
 Maloraně, Lidmika byla do války jistě
 sobotná, Věnem také sobotný.

Vojákem Frane Tamehyna nebyl a
 tak za války hospodářil doma.

Do válce r. 1947 rodina Tamehyn-
 moa se stáhla na Moravě a tam
 bydlí. Lidmiku, která pracovala v
 továrně stihla tragická smrt -
 dostala se při práci do stroje a
 byla strojem namrčena. Další oml
 rodiny mi není, bohužel, známa.

Rodina Václava Dědka

Václav Dědek byl synem Václava Dědka z Malorane, který byl synem Jana Dědka, od Hradce Králové.

Otec Václavův - Václav Dědek se narodil r. roce 1852. Václav - syn, o kterém chci psát se narodil. roku 1885 r. obci do-
rihostajích, kde rodina Dědkova tehdy
bydlela. Později r. roce 1912 se Vác-
lav oženil s Emilií Vítochovou z Ma-
lorané a dostal věnem 1.200 rublů.

Spolu pak hospodářili na zemědělské
místo v Malorane. Měli spolu 2 děti -
syna Václava a dcerku Tuničku. Tunička se
provádala za Václava Lintm z Malorané a
Václav byl při matce, která ordoněta a provádala
se pak za Josefa Proška z Malorané.
Tunička se vdala již po smrti otce.

Rodina Josefa Proška.

Tato rodina vznikla na místě rodi-
 ny Václava Dědka, jelikož Josef Prošek
 se přiznal k ovdovělé paní Emílii Dědkové,
 s kterou pak měli ještě dva syny:
 Josefa a Antonína. Když vypukla II.
 světová válka, syn paní Václava Dě-
 dek a syn z druhého manželství - Jo-
 sef Prošek se ocitli v Sovětském svazu
 a tam Václav v Buzuluku vstoupil do
 Svobodné armády. Dosáhl zde hodnosti
 poručíka a po skončení války se usá-
 dil na Teplicku a je důstojníkem u V.B.
 Syn - Josef Prošek někde za války zaby-
 ml a je nesmělý. Syn - Antonín Prošek
 padl pod Dukou s průzkumníkem. Pan
 Prošek z velkého žalů nad ztrátou sy-
 nů zemřel. Paní Emílie Prošková bydlí
 u syna Václava Dědka na Teplicku.

Rodina Václava Nováka.

Rodina Horáková se přistěhovala z Čech do vsi Českých Morin. Jméno otce, který se stěhoval na Volyni mi není známo, ale vím, že v Českých Morinách bylo několik bratrů Nováků, z nichž Václav Novák vlastnil na Malborské asi 15 morjoré hospodářství. Za manželku přijal dívku z vesnice Tomáška z obce Starobostaje. V Malborské se jim narodili 4 děti: Marie, Václav, Emilie a Josef. Dvě dcery se na Volyni provdaly. Syn Václav odešel do Ameriky, a Pepa za II. světové války byl na frontě a také nejstarší syn Vladimír předělával válku ve Srabodově armádě. Ráji máme je, že Vladimír byl zrovna v čele bojovníků, která první přek-

ročila československou hranici
 v Dukelském průsmyku a první
 vstoupila na pozemkové půdě naší
 vlasti. Za mamulku měl Vladimír
 Škabička Stančlovou a Malované,
 a po demobilizaci, když přijela
 rodina do Československa, se sta-
 dili na zemědělství v Hlubá-
 nech v Padbořan a pracovali oba
 s mamulkou v JZT Dukla v Padbořá-
 nech. Měli jedinou dceru Marmůku,
 která se provdala za zaměstnavatele
 V. B., který co důstojník pracuje na V. B.
 v Žateci a tam s jejími rodiči bydlí
 paní Moráková, jelikož její manžel
 Vladimír v Hlubánech zemřel. Mlad-
 ší jeho bratr Pepa bydlí v Žateci.

Rodina Josefa Rejska.

Rodina Rejskova přecházela z Čech od Míchova, a resmice Klemí. Mat Volyn se přistěhovali v roce 1876 a usadili se v obci Moskorštíně na dubensku, kde koupili 3 1/2 morgů půdy. V rodině bylo 5 bratrů, z nichž Adolf s manželkou Annou, rozenou Krmářovou z Doregostaje, se usadili v roce 1912 v obci Malorané a měli 2 syny - Josefa a Vladimíra, a dcerku Annku.

Starší syn Josef s jeho rodině se mluví, se narodil v Malorané dne 6/10. 1913 roku. V Malorané vychodil školu a byl rybným čáskem. Měl vředy v rukou a nohách po vředění a jako mládenec projevval vždy velký zájem o prohlubování svých vědomostí.

To se projevovalo vždy v jeho aktivitě při práci s mládeží při různých kurzech ve škole, kde se prokloubaly vědomosti z češtiny a vlastivědy a také v převážném sboru, v ochotnickém divadle, kde hrával vždy nejrůznější role, v hasičském sboru a v celkové občanské činnosti. Byl viděn osobnosti maloměstské mládeže, kterou dovedl vždycky rozměňovat a orientovat v každém přecházení a mládež jí ne všimla. Je skutekem maloměstská mládež bývala roztroušena pro mládež z jiných českých vesnic. Pěsne před II. světovou válkou se Josef přeměnil a za mamulku přijal slečnu Marii Fuřbylovou z Českého Mělníka, který byl v úterý 13. července 1943 smičen německými fašisty a vyražen.

Mezi oběťmi českého Malína byla i rodina Šubylora, která zahynula v ohni vypáleného Malína.

Po svatbě mladí manželé měli mnoho starostí, jelikož začali budovat nový modrý dům a hospodářské budovy na svém lundoním hospodářství. Za této neskončené práce vypukla II. světová válka a několik mladých mužů bylo povoláno do Rudé armády. Mezi nimi namnohda také Josef Rejsek. Když pak sovětská armáda vstupovala do hloubi Polska, naši vojáci vstupovali také a vstoupili na stranu Rudé armády na území sovětského svazu. V roce 1949, když se formovala československá zahraniční armáda pod vedením generála Ludvíka Svobody malovaní!

vojáci - Josef Rejzek, Václav Kaufman, Václav
 dimír Hlubíček a s nimi také Václav
 mír Soldátek z Ostrovy se hlásk
 meri prvými bojovky do sobědru
 armády v Buzuluku. Pod Sokolovem
 pak Josef Rejzek vstoupil prátom v čt
 akona farně, pak u Bílé Cerkve, v
 Kijevě, na Dněpe a na dalších bojích
 co udalný hrdina našel čs armády.
 Byl několikrát raněn a mnohokrát
 vymanován nálejšími rdy našimi
 i sovětskými. Po válce se rodina Rej-
 zková usadila v Podbořanech a Jo-
 sek Rejzek uplatnil své velké ochop-
 nosti i v občanském životě i v země-
 dělském. Děti - Lidmka a Václav v
 ČSSR vystudovali a pracují v mém po-
 robání. Josef Rejzek s manželkou přesídli-
 li v Podbořím do firkova a požívají zde
 zastoupeného odpočívku.

120

Rodina Václava Kmáška

Jan Kmášek pocházel z vsi Březy u Čáslavi a jeho manželka Marie z Kladim a Čáslavi. Na Volyně se přistěhovali v roce 1874 a zakoupili v obci Velké Dvorkostaje 2 1/2 morgu polí a 17 1/2 morgu lesa po 45 rublech za morgu. Zde si museli postarati všechny hospodářské budovy a přivésti všechny hospodářské stroje. Syn Václav se narodil v Čechách v. 1869. Další 3 synové - Josef, Emon a František se narodili v Rusku. Roku 1891 se Václav oženil s dcerou Jevrovy z Malina. Její rodiče pocházeli z v. Lima a v. Dolu u Boleslavi Ml. V r. 1891 Jan Kmášek přešel hospodářství synovi Václavovi a s dalšími syny se osídlil na Libánovku, kde koupil 22 desatin, na kterých hospodářili Josef a Emon. Franc odjel do jižní Sibíře.

Vincenc a Anna měli 4 děti - Josefa, mar. 1892,
 Annu, mar. 1895, Marii, mar. 1903. a Václava, mar. 1907.

V roce 1912 se Anna vdala za Adolfa Řepku
 z Mostkovatiny. V roce 1914 vypukla 1. světová
 válka, která zničila všechny budovy i stáje,
 které byly na majetku v Dorypostajíně.
 V roce 1919 se vzámil Josef s Libuší Horovou
 z Libáňovky, kterému přidal hospodářství
 jeho otce v Dorypostajíně. Muselo se znovu
 vše postavit a zaférovat. V roce 1923 se
 vdala dcera Marie za Viktora Řep-
 ka v Maloraně. V roce 1925 Josef
 koupil hospodářství pro bratra Václava
 v Maloraně a to od Aloise Vej-
 nara 5 morgů za 1.800 rublů a od
 Poláka Bekoše.. usedlost o budova-
 mi za 5.900 rublů. V roce 1927 se
 přestěhoval Vincenc s manželkou do
 vsi Maloraně se synem Václavem.

Václav se také stal spásem
obce Maloměř a mladým hospodá-
řem - srovnáním - na koupě od
Bekvě hospodářství.

V roce 1928 se Václav věnil s
dívkou Křístinou, dcerou z Linčova
stáka z Podbránska, která přin-
esla věnem 3.000 rublů ze slatě,
2 kusy hovězího dobytka a ovčáka.
Na toto věno mladí manželé na-
převzali nové hospodářství. V ro-
ce 1929 se jim narodila dívka de-
na a v roce 1931 syn Václav.

Když zemřel v roce 1929 otec Vá-
clava Václav Křístek, matka sň-
tala se s synem z Podbránska a pomáhala
mladým hospodářům a vychovávat
malé děti. Byla to velká pomoc,

rodáste, když Václav odšel na frontu do
Srobrdoy armády, s kterou prováděl celé ná-
lečné tažení z Rorna až do Prahy. Po válce,
když v roce 1947 přijela za ním do Čech
maminka s dětmi a s jeho matkou, sta-
dili se na slatku v ulici Kostelní v Pod-
bořanech. Dcera Lenka se provdala za Václa-
va Blažka, kníže, který pak dálkově udě-
lal matku a stal se učilem v Chum-
bově. Tam také bydleli s rodinou.

Syn Václav udělal průmyslovou chemickou
a nýčoval na Ideovitéce v Podbořanech
chemii. Potéji pracoval co chemik na
chemické v Neratovicích. Dnes tam ný-
čuje na ZDS a zastupuje funkci
zastupce ředitele školy. Kromě toho
v Podbořanech pracoval v ZD Anka,
potém usilost prodal se odchováli

ze do Litva v Mělníka za synem Václavem
který je ředitelem největší školy v Neratovicích.

Podina Václava Zemana.

Podina Zemanova se přestěhovala do Českého Malína z Čech, kolem roku 1880. Tehdy se Josef Zeman oženil s Marií Křížmanskou z Českého Malína. V r. 1884 si koupili dům v Dubně za 6.000 rublů a Zeman provozoval obuvnictví. Měli 4 děti: Anastáši, Marii, Helenu a Václava, který se narodil v roce 1910. Otec zemřel v roce 1913, a za 3 měsíce po něm zemřela matka. V roce 1917 zemřela Anastáše. Václav se učil obuvnictví. V roce 1930, děti dům prodaly za 2.000 dolarů a peníze si rozdělili po stejnému dílu. V r. 1931 se Václav oženil s Annou, dcerou Emmela a Marie Šelíkoryš z Českého Malína. V roce 1932 se odstěhovali na uličku v rannu, kde koupili rodinný domek a 2 nové zahrady za 3.400

rublů ve Valadě. Václav Zeman
na Maloromě pracoval i nadále
co obuvník a jeho manželka,
nyníová švadlenou, šila pro
maloromské ženy jako modistka.
Z domů dostala nyní 1600 rublů
ve zlatě. Kupili pak na Lednicko-
ce 1 ha lesa za 250 rublů. Hrá
Maloromě se jim narodil syn Jaros-
lav v roce 1932 ^{25/4} a předejí také
dcermka. Za války Václav Zeman
vdešel s mněi do Srobockoy armá-
dy a předělal celé ložení až do Prahy.
Po válce, když přijela do Čech man-
želka s dětmi, rodina Zemanova
se usadila v obci Nový Malín na
Tumpercku mezi svými bývalými spo-
lurobčany z Českého Malína.

122

Provlina Vokáčova

Josef Vokáč pocházel z Molohany
České u Dubna, kde bydleli jeho rodiče.
V roce 1941 se oženil s Helenou Krivkovou
narozeneou z Malované 12. V. 1913. Byla
dcera Josefa Krivky a Anny, rozené
Divišové, kteří se přistěhovali na Malo-
vanou z m. Jekaterinoslava, kde J. Krivka
pracoval co železničář. Mladí manželé se
usadili v Malované a měli při domku
km zahrady. V roce 1941. 3. 12. se jim
narodil syn Josef. V roce 1944 pan Vo-
káč odešel, jako ostatní volynští muži,
do Srobockoy armády. Dne 23. 9. 1944
padl u Dukly. Jeho maminka se synem
Josefem se v roce 1947 usadila v Podbo-
řanech, vedle svého bratra Jindřicha Kriv-
ky na ulici Lomové. Křislala vdovou a měla

zde ve vlastním domě se synem a pří-
sich, v témže domě bydlela její sestra
paní Karabová z Moldavy, s dcerou Hele-
nou. Byla také vdovou, její manželka a
syna zabila bomba při prvním náletu
německého letectva na Lubno a na Mol-
davu. Paní Karabová zemřela před něko-
lika lety a její dcera bydlí v domě u tety
Heleny Vokáčové. Syn Josef Vokáč po vy-
učení se uplatňoval na Simeon, kde dělal
redinkou niklu pro své babičce - paní Voká-
čové. Tam se oženil a pracuje při SNB v
Kamzaticích. Jeho matka Helena zem-
řela v Podbořanech, kde dosud bydlela
osamoceně, v měsíci únoru 1985. a měla
premaci. Úrma bude umístěna na hřibi-
stovce.

Rodina Josefa Kovarika

Otec Josefa Kovarika - Josef Kovarik se ženou Anastasií bydleli v Čechách v Plzni, kde měli chalupu a 4 korce polí. V roce 1870 chalupu prodali a odstěhovali se do Ruska na Volyn. Kupili ve vsi Kamenná-Vrba u Dubna 10 morgov polí, po 20 mblek za morg. V roce 1887 toto prodali a přemístili na Kamennámy, kde koupili 10 morgů luk a Kovarik pracoval zde v řemesle kamenickém. Měli 2 děti - Josefa a Boženu. Josef se narodil v roce 1889. V roce 1991 otec zemřel. V roce 1994 Kovarikovi prodali luka a odstěhovali se do vsi Českých Morav, kde koupili chalupu a

a 1/2 morgeu pole za 300 rubli.
V roce 1919 se Josef přeměnil s Naideš-
den Činkovou na Českého Malina,
která má dcerku Tomičku.

V roce 1929 koupili s Malorané od
Václava Šormy 4 morgy pole a ro-
dinný dům za 500 rubli. Rodina
Šormova se odstěhovala do Něstří u Kleně.

Koravík pracoval v cihelně, to mohl cih-
lářský. Za 1. světové války, jako voják
ruské armády, se dostal do zajetí a po-
ko zajatek pracoval na česnictví v Ma-
dársku. Koravík byl totiž vynucený rybný
řezník a učená. Jejich zet' Dvořák,
manžel Tomičky přišel ve II. světové
válce o nohu. Po válce se rodina
Koravíková a Dvořáková osídlila na
Moravě, kde pan Koravík zemřel asi
v roce 1944. Paní Koravíková byla

s rodinou Grováčkovu v jedné vsi se svým bývalým susedem z Maloromé-
Jaroslavem Leukotou.

Kredima Šormova, od kterých na Ma-
loromé Kavarůkovi koupili medlově,
se pak v Nášvic přestěrovala na díkámor-
ku a tam nešťastnou náhodou pan
Šorma zemřel od hankostého koně,
který hospodářé při krmení kopnul do
břicha. Pijet syn Václav Šorma byl
ve Srohodoré armádě ihned z Buzuluku.
Učastnil se celého tažení až do Prahy a
holmat díkámjka. Po válce se vrátil
s dezerou pame Simolike z Dubna a
usadil se na Moravě u Brna.

Tam se také usadila pami Šormova se
synem Josefem a s rodinou své dcery
Elišky.

72

Rodina Jaroslava Leukoty.

Rodina Leukotova přecházela z Čech od Pardubic. Děda se usadil v Kopy a měl 3 syny: Františka, Václava a Josefa a 1 dceru, všichni hospodařili v Kopy České. Jaroslav byl synem Josefa a matky - rozené Řepkové z Malína. Jaroslav se oženil s Olgou Rudolfovou z Východy v Malované. Postavili si redimný domek v Malované a měli kromě pole při sídlení. Jaroslav dělal kolářem a Olga šila. Měli 1 syna - Václava. Jaroslav Leukota vstoupil ve Frobodorě armádě a byl na frontě těžce raněn do hlavy. Po válce se odstěhovali v 1947 do Čech a společně s sousedovou rodinou Josefa Kvarůka se usadili na Mořané.

Rodina Šulčenkova.

p. Šulčenko pocházel z Mirohostě české. Jeho otec byl Ukrajinec, matka česká, ale v rodině matka udržela češtinu. Za mamčelku měl české děve a Dorogostaje. Na Malorane koupili domek a zahrádku, v které dříve bydlela rodina Smelikova, který pocházel z Vrutě Kropáčové v Čerchách a jako rajatec z 1. světové války se vrátil s devkou Floriána Kajžera v Malorane. Nyní Smelikovi bydlí v Mosť. Šulčenko přišel za války na Malorane, jelikož byl ochotný na vojnu. Pracoval v Malorane jako vedoucí spotřebního družstva. Byl zatvářen ukrajinskými borderovci. Mamčelka s devkou po válce přijela do Čech a usadila se na Podbořimsku ve vsi Pastuhovce.

Rodina Josefa Holubičky

Josef Holubička byl synem Alexan-
dra Holubičky a Anny, rozené Hrubové.

Narodil se na Malorane a tam se také oži-
vil a roce 1926 s Emilií Kaufmanovou z
Malorane. Otec koupil Josefovi hospodář-
ství na Lednubore, kde také bydleli.

Emilie dostala věnem 1.100 rublů ve statě.
Holubiček poté hospodářství prodal a
koupil mrdlost na Malorane od
Josefa Kairera, který odjel do Argentiny.
Tde sebačil Holubiček a také pro-
vozoval obchod veprůným dobytkem.

Měli dvě dcery - Leni a Emiliu. V roce 1944
Holubiček odešel do Lubrdny armády
a po válce se usadil s rodinou v Podbořimě.
Tde také zemřel, a také jeho matka. Rodině
Holubičkova s rodninou Leni bydlí v Tepličce
a Emilka v Ostrově u Karlových Varů.

Rodina Vladimíra Patery.

Rodina Josefa Patery po přistěhování z
Čech sakobřicha ve vsi Neromy České, oděd
se Josef s rodinou přestěhoval na Malora-
neu, kde vlastnil hospodářství, které pak roz-
dělil synům Vladimírovi a Antonínovi. Sám
s manželkou bydlel v menším, pěkném domu
na výměnku. Vladimír se oženil s dívkou
z rodiny Tamekynové z Malorané. Měli spolu
syna Josefa a děvčata - Žiňu a Lidmíku. Za
II. světové války syn Josef a dcera Eršenie
válčili ve sovětské armádě. Vladimír Pa-
tera - otec, na vojně nebyl, byl již některě starší.
Po válce se rodina Vladimíra Patery osid-
lila na Fedbořčanská ve vsi Vrautku.
Syn Josef se v Licháň usadil na ze-
mědělství a děvčata se provdala.

Rodina Antonína Fatery.

Antonín Fater byl mladším bratrem
 Vladimíra Fatery, synem Josefa Fatery.
 Od svého otce obdržel hospodářství
 jako jeho bratr Vladimír a měli u-
 sedlosti vedle sebe v Malorane. Za man-
 želku přijal Antonín Maršikovou ze vsi
 Moskorčiny. Dobře spolu hospodářili.
 Měli postavený pěkný modrý domek a
 studolu. Děti měli dvě - Tamičku a
 Marušku. Za II. světové války obě dít-
 ky válčily ve Svobodové armádě.

Starší - Tamička byla na frontě těž-
 ce raněna, po válce se rodina Faterova
 usadila v Mostě, kde se obě děvčata
 provdala. Maruška má za manžela
 Jeyn Smolika z Malorane. Obě rodiny
 dcer bydlí s matkou v Mostě. Otec zemřel
 se je pohřben v Mostě.

Rodina Josefa Linby

Rodina Linbova pocházela z Čech od Babiččina údolí, ze Lhoty pod Hlavičkami. V roce 1871 se Josef Linba, vyněný tkalcovník, přistěhoval na Volyni a koupil ve vsi Morkovtině 8 moroků poleva, na vše nastarěto, a zbylo mu 20 rublů na živobytí. Postaral si nejprve pouze zemjánek, posadí chatu a měl les. Založil při tom cihelnu, a že byl velmi pracovitý a podnikavý rychle se rozmáhal a synové Karel a Josef mu velmi pomáhali. Ze synů pak odjel nejprve Karel, kterému koupil na Krupě 12 ha polí. Doma pak hospodářství přestal mladšímu synovi Josefovi, který byl vyněm bednárně. Josef se vdělil s Morkovtině s Annou Londonou, která pocházela z Kolína. Měli spolu 9 dětí 6 synů a 3 dcerky. Nejstarší syn zemřel malíčky, druhý syn Karel na 1. světové války zahynul francouzskou smrtí,

a další synové - Josef, Antonín, Jaroslav a Václav,
 jichžtož dcery - Helena, Tomáška a Křistina
 hospodářili s rodiči na Moskovtině a pak
 také na Malované, jelikož Linhorů měli 2
 statky - na Moskovtině kolem 30 ha, které
 pak dostali s budovami synové Josef a Tomík,
 a na Malované také kolem 30 ha, které
 pak obdrželi synové Jaroslav a Václav.

Zlozvedali rovněž a pěstovali mnoho chmle.
 Uba měli krásnou výstavbu a velké sady.

Jaroslav se oženil s Marií Gyltánovou z Ma-
 lované, která dědila po rodičích statek v
 Malované. Měli spolu dva syny - Rostů a
 Jiřího a dceru Vlastu. Jaroslav náležel k
 bobrově armádě a po nále se ma-
 dil s rodinou v Podbořanech. Jaroslav r. r.
 zemřel. Rostův dělá křemíto ve Vrautku
 a Jiří, co inženýr elektrotechnik, pracuje v Praze.
 Vlasta, provdaná Malová, pracuje v Lázi v baně.

Mladší syn - Václav Linha se oži-
 vil s Janičkou Sedkora z Malerane.
 Hospodařili podle Jaroslava, kde měli vel-
 mi pěkně vybudovaný statek. Měli spolu
 dvě děti - syna Vlastu a dcerku Miroslavu.
 Oba synové - Václav i Jaroslav byli velmi
 podnikavými svollaky a měli rozumně zari-
 zené statky. Když vypukla II. světová
 válka Václav odešel na frontu se srobo-
 drkou armádou. Prudělal velmi těžké boje
 stále v přední linii a pod Anketou padl.
 Není se ani kde, jelikož tělo nebylo nalezeno.
 Po válce jeho maminka s dětmi a se svojí
 matkou paní Emilií Sedkora a pak Proško-
 rou se stáhli v Čechách a bydlejí v
 Třebíči, kde se usídlil také bratr Linhovec
 Václav Dědek s rodinou. Dvořiče Linhovec
 žijí v Podbořanech a jsou pohřbeni v Píseči
 kde jsou pohřbeni také synové Josef a Antonín,
 vnuk Václav Linha - poručík, který tragicky za-

byl při rozmínování dvkelského bojiště se zemí dnstajník již po ukončení války, kam byl poslán jako aktivní zemí dnstajník se svojí rodou z Kroměřížské prosládky. Jsem zde pobíhání i další přebírání.

Ze mladiny Josefa Litky a Anny Linhoré šlo do války se trohádrou armádou celkem: 4 synové - Josef Litka se svým farářem dem, který padl na Dukle, a Antonín se svým Václavem, který zabýval při rozmínování bojiště; syn Janoslav a Václav, který padl na Dukle. Kromě synů válčili také dečkové: Jiří Rebl se svojí dcerkou Lidmilkou, Andrýš Kůrka a Václav Kůrnáček, tedy se jedné mladiny valyňského čechy Josefa Litky - M bojovníků.

Dečiny - Helena byla manželkou Jiřího Rebla,
Tonička - byla manželkou Jindřicha Kůrky
a Křistina - byla manželkou Václava Kůrnáčka.

Rodiina Františka Dědková.

Rodiina Dědková pochází od Hradce Králové z Čech ze vsi Žitčeloves. Její otec byl otcem Václava Dědky, který byl narozen v roce 1852. Jeho otec Jan zemřel v roce 1855. Jeho žena se pak provdala za Jana Tomka. Když Václav vychvil skeln, namíř se obornikem. V Čechách prošel do 18 let. V roce 1871 se odstěhoval z Čech do Ruska. Dostal od otce podílem 400 statků na které si koupil v Dorohostaji na Kráské Hore od Paleckého 10 morgy polí za 250 rublů a šel při obcinnu Tomkovi do roku 1874. V tomto roce se oženil s Marií Hajnou z Dorohostaje a šel do nájmů. V roce 1878 si koupili 2 morgy sádky za 150 rublů od Jana Mikše a vystavili

si na této zakrádš stavení. U Václava
 Sedka měl 6 dětí: Františka, nar. 1878,
 Marii, nar. 1883, Václava, nar. 1885, Jani - 1888.
 V roce 1888 si přikoupil 2 morgy pole od Vm-
 ronce Stehlika za 250 rublů. Prodál
 r. 1892 na Kránsí Hvoří 14 1/2 morgy
 pole Vajřičku Hajným za 1800 rublů.
 Pěchož roku koupil na Bojarc 23 morgy
 pole za 2800 rublů. Vinstal dluh 700
 rublů. V roce 1894 zemřela Marie.
 V r. 1894 se narodila Antonie. V roce
 1898 koupil 7 1/2 morgy pole od Karla
 Třmaška za 400 rublů. V roce 1902
 koupil od Antonína Herula 14 morgy a
 stavení s obchodem za 2.100 rublů. Měl
 na tom 1.000 dluha, který doplatil do
 roku 1906. Toto stavení pak prodal
 Antonínu Lichterovi za 2.100 rublů.

František Dědek, syn Václava, se oženil
 r. 1906 a stal si za manželku Františku
 Mavříkovou z Moskoroštiny, která dostala
 věnem 1.500 rublů. František dostal od otce
 29 1/2 morgů polí a z toho splatil 3.000 rub-
 lů. Julie se provdala r. 1907 a zrodila
 si Josefa Rejzka z Moskoroštiny. Václav
 se oženil r. 1912 a stal si za ženu
 Emilii Vitoškovou z Malorané. Antonín
 se provdala r. 1922 za Františku Šam-
 chynou z Malorané.

V roce 1907 se Františkovi Dědkovi na-
 mýšlel syn Václav a r. 1908 Marie.

V roce 1911 Dědek F. prodal r. Jarocho-
 slavi 20 morgů polí za 5.500 rublů pánovi
 Selestinovi Vorbijunovi a Josefu Linhartovi
 z Moskoroštiny 4 1/2 morgů za 800 rublů

V r. 1911 koupil na Malorané od Němce

Georger. Mielera 25 $\frac{1}{2}$ morgů jeli za 5.000 rublů.
 od Filipa Mielera 17 $\frac{1}{2}$ morgů za 3.000 rublů.
 Zissel na to dluzěn 3.000 rublů, který splatil
 do roku 1915. Za 1. světové války se vedlma F.
 Dědka musela odsílovat od fronty do týlu
 ruskoské armády do obce Michorny u Vladimira.
 Tam se jim narodil syn Vladimír r. 1916.
 Ze zajetí se vedlma vrátila v roce 1916,
 do zemědělského hospodářství na kterém zůstá-
 lo pouze obytné stavení. V roce 1917 zemřela
 matka Františka Dědka. V roce 1918 se mu
 narodil syn Antonín. V roce 1919 přešel 5
 morgů lesa za 350 rublů. V r. 1920 vystavěl no-
 van stodolu za 500 rublů. V roce 1921 vysta-
 něl špičhar za 300 rublů. V roce 1924 koupil
 les na Panské Dolině od hraběte Ledneborckého
 za 2.400 slotyž. V r. 1925 zemřel otec Fran-
 tiška Dědka. Dcera Marie se provdala v

roce 1931 za Václava Vostřeho z Bo-
 jarovy. V roce 1932 se oženil syn Václav,
 real si za manželku Emilii Krátošovou
 z Michovy. V roce 1933 František dědek
 nystavit nové stavení za 3.880 zlatých.
 V roce 1934 oženil syna Josefa, který
 si real Anabellu Kaproškovou z Malšova
 se bydlil pak v Malšově na hospodář-
 ství, které obdržel od otce.

Na V. světové války synové: Václav, Vla-
 dimír a Antonín a set Vostřof odšli
 na frontu a prodělali celé letní od To-
 čina až do Prahy ve Svobodově armádě.
 Po válce se rodina dědkova usadila
 na Lounska ve vsi Koumrově, kde zemřel
 František dědek - otec a manžel Marie-Vostřof.
 Syn Václav přesídlil pak do Bělina, kde bydlí
 s rodinou své dcery. Vladimír se usadil na
 hospodářství v Zábci.

Rodina (Adolf) Rejska - Alexandra

Rodina Rejskova pochází z Čech z obce Klem, okres michov. Na vo-
 lny se odstěhovala v roce 1876. Na
 Moskorštině, nablízku m. Mlynova v
 okrese Dubno koupili 31 1/2 morgů
 polí po 24 rublů za morg. Byla
 to početná rodina - 5 bratrů a sice:
 Frano, který se narodil později ve vsi
 Krupa, a Josef, Vincenc a Antonín
 žijící na Moskorštině. Adolf -
 Alexandra se v roce 1912 oživil s
 Annou Kumaškovou z Drahostavy
 a koupil na Malorane od Josefa
 Vitka 16 morgů polí po 200 rublů
 za morg, v roce 1913 koupil od
 Václava Šorny 10 morgů po 300 rublů

na mory. V roce 1927 koupil od Polá-
ka Bekise 6 3/4 morgů po 400 rublů za mory.
V roce 1929 mu shořel spejchar, který byl
do 1932 roku znovu dostaven. Alexandr
Rejzek měl 2 syny: Josefa, narozeného 6. 7. 1913,
a Vladimíra, narozeného 8. 7. 1919, a dceru Annu
narozenou roku 1916. Josef se oženil s
Malgoraúe a žil s ní v Marii Fribylovou
z Českého Malína. Anna se provdala za
Vinence Bohatýho z Libáňovky a Vladi-
mír byl do vypuknutí II. světové války
svobodný. Vladimír Rejzek zemřel v Ma-
loraué v roce 1943. Jeho matka zemřela v
Podbořanech ve věku 96 let v Podbořanech
4. 3. 1946. Oba synové Josef i Vladimír prošli
lati II. světovou válkou. Vladimír byl
mobilizován do Rudé armády 19. 3. 1943 roku.

a pak vstoupil v Sovětské armádě
do 10. V. 1944. Odtud přešel do
čs. zahraniční armády dne 10. V. 1944
v Sadagurě v Rumunsku a předjel
celé řádění přes Duklu až do Prahy.

Uspěl se pak v Podbořanech, kde se
oženil s Marií Záčkovou ze Lyncovic.

Jeho matka Anna Rejzková žila s Vla-
dimírovou rodinou a zemřela r. z. 1976.

V Podbořanech zemřel také Vincenc Boha-
tý po havárii automobilové.

U Vladimíra mají 2 syny a 2 dcery. Mar-
ta vynucuje v Petrohradu, Lydie je učestní.

Synové - Emil a Vladimír pracují v Žatci
co starari. Vladimír Rejzek - otec

je v důchodu, pracoval po dobu 20 let
co učestní v JZD Dukla Podbořany
do roku 1976.

Rodina Emila Šuchtyho.

Rodina Šuchta pocházela z Čech z obce Hlédle na Litavsku, kde měla domok a 2 kurse zahrady. Otec Šuchtyho měl za manželku Annu Vojnickovou. Přestěhovali se do Českého Malína v roce 1872 a koupili zde 16 morgů pole za 320 rublů. Měli 8 dětí - 5 synů a 3 dcery. Syn Emil byl rybním kotáčem a koupil na Malované v roce 1911 od Alexandra Holubička 2 morgy pole a stavení za 700 rublů. Věnil se s dcerou Josefa Patery Marií, která měla věnem 5 morgů pole. V roce 1920 koupil od Kněny Korálovna 1 morg pole za 1.200 rublů. V roce 1920 koupil od Václava Šermy 2 1/2 morgů pole za 600 rublů. Šuchtovy měli 4 děti

Ji: farostara, narozeného v roce 1912, Vladimíra, narozeného v roce 1914, Anasta-
 sii, narozenou v roce 1916 a Antoninu. Ja-
 rostar se oženil s dcerou Křivánských z
 Českého Malína. Jeho maminka s malým
 synkem zabynula při zničení Českého
 Malína německými fašisty. Zabynula
 zde také rodina Křivánských. Šácička
 se provdala za Vladimíra Nořáka z
 Malborku. Když vypukla II. světová válka,
 farostar, Vladimír a Nořák odešli na
 frontu, kde farostar, který se při zničení
 Malína zadržel, mstil Němcům za svojí
 maminku a syna na frontě. Po válce oba
 Sluchloví farostar i Vladimír a také Tomáška
 s maminkou usadili v Nořáku Malíně na Moravě.
 Nořáci i Slubanech u Podbořan, kde Vladimír
 zemřel. Starí Sluchloví zůstali na Malborku.

Frédéric Emila Krčmářka

Frédéric Krčmářka pocházel z Čech od Jičína. Z Čech se odsťahoval r. 1872 na Volyn', kde r. 1875 kúpil v obci Fincovty u Českého Malína kúsok pôdy 20 morgov od pána za 700 rubľov. U Krčmářku mali 3 syny. Emil Krčmář se oženil s dekou Francie Rye z Malína a r. 1911 kúpil na Malobrané 113/4 morgov pôdy od Alexandra Hlobušky, za ktoré zaplatil 2.500 rubľov, z čoho dlužil 800 rubľov. Dluh zaplatil do roku 1916. Robil hospodáril a pri sedláctve tiež obchodoval koňmi.

Emil Krčmář emigroval na Malobrané a jeho manželka, bezdetná se oddala po rábe na Záhorku.

Rodina Václava Maděry.

Rodina Maděrova pocházela z Čech od malí Petě u Bakera na Ma-
dobolestovsku, nad Jevonem. Starší Ma-
děrovi koupili prvím hospodářství
u Knerotek u Českého Malova.

Jejich syn r roce 1902 se odstěhoval
na Maloroucu, kde proděje s manžel-
kou Annou, rozenou Samsonou z Českého
Dražostaje smlouci. Měli pět dětí
sátek, kolem 30 ha polí. Jejich dcera
Anna se provdala za Vladimíra Moravka
na Malorouci, a když se rodiny stěhovali r
roce 1944 do Čech, zůstali Moravští na
Malorouci, přes to, že Vladimír předtím rálka
ne slobodně armádě. Marie se provdala za
Antonína Šakmého z Bakovez a dědila po
rodině sátek. Maděrovi zemřeli r Chomutově.

Bedřina Antoinna Pokorného

Antoinn Pokorný, velitel z Českých
Bábovec a Laska na Velyni se
přivínil do Mladějova slatka, který
seděl pro redičích deora Marie.
Pokorný dobře hospodářil a měl
s Marií velmi pěkný statek, ma-
dome zavěšený. Měl i dvorka.

Do V. světové války Antoinn Pokor-
ný válčil ve Frabardově armádě
a v bojích u Anky padl. Je pohřben
na hřbitově dvorský hradinně na
Dukle. Marie se s jejími rediči a s dar-
kami po válce se oddělili a Chomutov
a svermich Čechail. Rediči Mladějov
zemřeli a Chomutově a tam jsou pocho-
váni na chomutovském hřbitově.

149

Rodina Josefa Tamahyny.

Rodina Tamahynova se přestěhovala na
Volyn z Čech. Otec Josefa s maminkou,
rozenou Trosákovou nastáli na Maloromé
Kvlema 30 morgů polí. Toho hospodářství
pak dostal syn František a syn Josef
hospodářel s zemědělstvím a měl asi 10 ha
hospodářství. Za maminkou přijal Marie
Sovátovou ze vsi Kopeč české a rehtní
dobře spolu hospodářili. Měli dceru Helenu,
která předtím rálek ve Sobudově armádě.
Lék se po rálece provolala, sa mančila si
zala rehtníkem Sobudovoy armády.

2 počátku hospodářili v Hlubokém u Pod-
bořan. Nyní bydlí na Chemntorském.

Po rálece se Josef Tamahyna s roztinou druhé
maminky-Palkou, usadil v Ustřicích u M-Lázní.
Tam Josef Tamahyna zemřel.

Rodina Vladimíra Šámy

Rodina Šámy pocházela od Přelouče. V malované město pěkné, střední velikosti, hospodářství. Po prvním majiteli p. Šámy starším, hospodařil jeho syn, který se po emigraci usadil v Podbořanech. Jeho 2 synové Josef a Vladimír vstoupili ve Slobodně armádě. Nyní bydlí se syny mi rudinami v Podbořanech. Manželka Josefa Šámy, bývalá průstřánská arm. es. šova, zemřela náhle lomí na podzim 1984 v Podbořanech. Vladimír také ordonoval před několika roky.

Marie Timorová - rodová.

U susedství rodniny Timové měla
domek a zahrádku proti Marie Timor-
ová, rodová. U domku žila sama,
jelikož byla bezdětná. Pocházela z
rodniny Františka Tamelky z Mor-
avce a byla sestrou France, Josefa,
Vladimíra a Václava Tamelky.

Po příchodu do Vítkovic v
roce 1947 se oddělila s rodninou
France a Vladimíra Tamelky
na Moravě.

Rodina Františka Proška.

Rodina Prošková přecházela z Čech
 Na Maloromu se přistěhovala
 Zde vlastním kámen 20 morgů půle.
 František Prošek byl několik let ve
 Spojených Státech Amerických, odkud se
 pak vrátil k rodině na Maloromu. Měl
 zde manželku a děti: Václava, Vladimíra, Jo-
 sefa, Emamu, Teuška a Jaroslava, a dcery - Věru
 a Zenu. Vladimír se přivěnil do českého Ba-
 korce, Josef k paní Emilii Ředkové v Ma-
 loravě, Teušk zůstal doma, Jaroslav také
 na Maloravě a nejstarší Václav byl v ČSR.
 Dcera - Věra se provdala do českého Knajova.
 Všichni synové, mimo Václava, válčili ve
 Iroborové armádě. Po válce se rodiny E-
 mma, Teuška, Vladimíra, Josefa, Jaroslava
 i Věry, usadili v Čechách, kraj Severočeský.

nejstarší z bratrů Václav šel radou.
let v Československu, kde se také oženil
s dívkou z Krumova na Loupsku. Pak
měl také na Maloramsku se ženou
pamí choti, ale vrátil se zase do Česko-
slovenska. S pamí se zde pak rozvedl.
V roce 1945, když Emanuel Prošek demo-
bilisoval, přijal tuto pamí po bratrovi
za manželku a bydlí spolu v Ústí,
kde Emanuel pracoval co šermíř. Josef,
v Písecku zemřel, přičemž snad bylo
to, že jeho oba synové Josef i Anto-
nín zahynuli na frontě za II. svě-
tové války. Josík padl u Dukle a Josef
někde v Rusku. Manželka zesnulého
Josefa Proška - Emilie, rozená Vířehová,
bydlí v Zámčovicích za Teplicemi s rodinou.

svého syna Václava Dědka, z
 prvního manželství. Tenik Prošek
 v Janslově se po válce vrátil
 na zemědělských mezdostech v
 Rozpennarě u Hejovic a lázeň Lib-
 verdy na Liberecku, a oba ma-
 jí početnější rodiny.

Sestra - Věra, provdána Hrzáno-
 vá, byla osídlena provdčpodobně
 v obci Pastuchovicích u Blatna
 na Podbořámsku.

12 190
Rodina Jaroslava Proška.

Jaroslav Prošek, syn Františka Proška si postavil vedlinný domek v rakvadě, a zamestnal otcova hospodárství na klereim kinsal jeho bratr Tomik. Jaroslav byl ženatý a měl manželku

Vě druhé světové válce sloužil ve Srabodově armádě a prodléval na frontě celé tavení a Roona až do Prahy. Po válce se usadil, jak jsem psal na předstě stráne, s rodinou na hospodárské medlosti v Kopenaně na Liberecku v tázui Liborady.

Rodina Ukrajince Fedy

Tento občan, ačkoliv není národnosti české, stojí za to, abych jej také uvedl v této knize, jelikož celý svůj život od dětství vynášel na Maloromé mezi rodinami českých sedláků, u kterých pracoval zprvu jako psovák krava a později jako rybný čeledín. Nejvíce sloužil na statku u Linbu a byl u nich jako doma. Tak se oženil s ukrajinskou dívkou, rozencem Minorou z Borohostajských „chutorů“ a postavil si menší domek v Maloromé, kde bydlel se svojí rodinou. Chodil na práci jako dříve a pak pracoval v kolchoze Maloromé.

Rodina Matislava Vejnarů

Matislav Vejnar, o kterém v kronice
 ce byla již zmínka, byl synem Ale-
 xe Vejnarů, a Marie, rozené Kupcové
 z Kopce. Když se oženil v roce 1935
 s Marií Brzovou z Flašimky, převzal od
 otce hospodářství, které pak prodal
 Melanovi Repičovi a postavil si ro-
 stlinný stánek a hospedářské budovy
 na konci Malované, kde pak hospedřil
 Matka bydlela při jeho rovině. Za
 II. světové války vstoupil do Proboševé
 armády. V bojích na malé Fatě u Stře-
 na se dostal do zajetí, odkud se mu
 podařilo uprchnouti a vrátil se
 zpět ke své jednotce na frontě.
 Po válce, když přijela jeho matka

s rodinou, Vladislav Vejnar se
 vsídlil na Loupenskou, kde sedla-
 čil a nehmí úspěšně při tom také
 účtoval. Později, když na Loupen-
 sku byl utvořen vojenský prostor
 pro armádu, vesnice byly likvido-
 vány a obyvatelé se z Loupens-
 ka vysťahovali. Rodina Vejna-
 rova přemístila do Klášterce nad
 Ohří a tam Vladislav Vejnar bydlí
 se svojí rodinou.

Pradima Josefa Dědky

Josef Dědek - mladý hospodář
 byl synem Františka Dědky a
 Marie, rozené Marškové z Moskowitz-
 my. Když se oženil s Natáškou, roze-
 nou Kaprátkovou z Českého Malína
 Jodbrán, dostal od svého otce přidělenou
 zemědělskou usedlost, kde postavili
 Dědkovi rodinný domek a hospodář-
 ské budovy. Josef pak zde hospodářil
 se svojí maminkou Natáškou. Otec
 Natáši se odstěhoval z Malované
 se svojí druhou maminkou - nevěstou
 Annou Krátkovou do Českého Malí-
 na, a tam při vypálení Českého
 Malína 13. července 1943 oba zahy-
 li v plamenech s ostatními občany.

Když volynští krajané odcházeli na frontu do Grobadow, armády, Josef Dědek také šel se svými bratry - Václavem, Vladimírem a Tomškem. Předělal pak celé válečné tažení od Rorna, přes Rummisko, Anklu, Tetry až do Prahy. Po demobilizaci, když přijeli jeho rodiče s rodinou, usadil se Josef Dědek se svými bratry Václavem a Tomškem, a s sestrou Marií vostrov v Komorě na Lomsku. V Komorě jeho otec František zemřel.

Rodina Vaclava Zajice (č. 48)

Matěj Zajic přijel do Českého Malí-
na jako 12 letý chlapec. Oženil se
pak se slešenskou Sommerow z Moldavy
a měli spolu 4 děti, dva hoši a 2 dcery.
Když mu první žena zemřela, oženil
se s Marií Ferrikorow z Malorané.
Spolu měli 4 dcery a 1 syna. Roku
1900 koupil na Malorané 44 morgů
polí za 8.000 rublů. Po desíti letech
na Malorané zemřel. Na dva roky
po otceř smrti se oženil syn Václav
s Marií Zajíčkorow. Měli spolu 7 dětí:
6 chlapců a 1 dcerku. Synové se jmenují
Jaroslav, Vladimír, Václav, Josef, Anto-
nín a Jaroslav. Dcera se jmenuje Antonie.
V roce 1924 mu manželka zemřela a

Václav Zajíc se oženil podruhé s
 Marií Benisovou, r roce 1925. S dnu-
 hen Kamen měl 1 syna - Václava. Na
 nové usedlosti postavil nový rodinný dům.
 V roce 1931 přikoupil 1 disetinu pole sd
 Štehlíka, za 2.000 kletých polských.
 Synové - Vladimír, Josef, Antonín a Jaros-
 lav válčili ve Svobodové armádě. Jaros-
 lav padl r bojích n Dukly. Josef
 a Václav po válce se usadili ve vsi
 Vysoké Přeborice n Podbořan. Dcera An-
 tonie Křemáková - ve vsi Zborčnice. Ro-
 diče Zajícovi bydleli také r Přeboricku
 a zde uba zemřeli.

Krodina Václava Lince (č. 49).

Krodina Lincora přecházela z Třebýšské u
Českého Brodu roku 1852 Josef Linc se přestěhoval do
vsi Doregostaje na Volyni. Měli 4 děti, sy-
nové se jmenovali Josef a Václav, dcery
Anna a ~~Katerina~~ ^{Anna}. Na hospodářství po otci
vzrostl syn Josef a oženil se s Julií
Srikkorou, která dostala 30 rublů. Měli
spolu 2 syny - Josefa a Václava a dvě dcery -
Marii a Annu. Anna se provdala za Vlachimí-
ra Váška, Marie za Václava Reje. Doma
na hospodářství vzrostl syn Josef. Mladší
syn Václav dostal podílem 20.000 rublů
a přišel se na Maloromanu, kde pojal
za manželku Annu Zajícovou, dceru Matěje
a Anny Zajícových. Anna měla 20 morgů
půli, z kterých musela splatit 13.000 rublů.
Roku 1920 přikoupili na Leduchovce 2 desy

tím polí se postavili morou studala
 také nové stavení. V roce 1923 se jim
 narodila dcerka Anna. V roce 1928
 postavili nový opychar na obilí a kon-
 pili od pana Bernackýho 2 ha louky
 za 3.000 zlotých. Pořádili také hospodář-
 ské stáje. V roce 1924 přikoupili 7 ha
 polí od bratře Lednehorského na Ledn-
 choře za 7.000 zlotých a honorosti a
 1820 zlotých zůstalo na splátku na do-
 bu 30 let. Do válce se rodina pře-
 myšl usadila v Žatci. Dcerka Anna
 se zde provdala a pracuje jako porodní
 asistentka.

Prochimo Josefa Mansfelda. (č. 50)

Josef Mansfeld byl synem Josefa Mansfelda a Emilie, rozené Propilkové, kteří se usadili na Malorossé v roce 1905. V roce 1923 se Josef vzámil s Annou Šotolovou z českých Obořán, s kterou nýčímil 600 rublů. Od matky, která byla již odvezena, dostal podíllem 15 morgů polí, z kterých splatil matce 300 rublů ve zlatě. V roce 1923 se jim narodil syn Josef, který téhož roku zemřel. Když postavili obytné stavení a stodolu, Josef Mansfeld zemřel a na hospodářství přišel jeho manželka s čtyřletým synkem Vladimírem. Do roce se paní Mansfeldová znovu provdala za Václava Fardemíka z České Dvornostaje.

Kredina Václava Gardemíka /č. 50/

Po smrti Josefa Mansfelda, který
 zemřel v roce 1924, se paní Mansfel-
 dorá prodala a novým hospodářem
 na číste 50 se stal Václav Gardemík,
 který měl z prvního manželství také
 syna - Vladimíra. Gardemík měl
 2 morgy polí. Za rok po smátku t.j.
 v roce 1926 vystavil nový zděný sklep.
 a v roce 1928 nový spýchar. V roce
 1932 přikoupil 5 1/2 morgů polí od
 pana Kalce za 4.000 zlatých. Pak ještě
 přikoupil pole od pana Moncka za
 své pole, které v Borzostejí prodal.
 Syn paní Mansfeldové - Vladimír, již
 dospělý zemřel. Syn Gardemíkův - Vladimír
 pracoval válka ve Svobodové armádě.
 Po válce se oženil s Marií Faskovskou a
 bydleli i s dětmi ve vsi Mory u Podbořan.
 Zde Vladimír zemřel.

Nová škola v Makroně
a háčkovské hřiště.

Skupina sportovců hraje na
hřišti odbíjenou. Je to skupina
dospělých mužů proti mladým
sportovcům odbíjenkářům.
Hraje zde pravidelně také žactvo
zdejší školy. Zde také sportuje a cvičí.

Divadelní kroužek v Malované

Malován v roce 1922.

Skupina divadelních ochotníků s
vedoucím kroužku firmě Kéblem, ú-
středím místní školy v Malované.

Stojí v řadě: Rejsek Vladimír, Kaufman Václav,
Kaufman Bohumil, Tamelnyna Václav, Stehlik

Antonín.

Sedí v řadě: Řepík Jiří, Řepíková Helena, Krátková Helena,
Štehlová Šárka, Kavanová Antonie, Rejsek Josef.

Sedí na zemi: Majr Antonín.

Požárníci: Jaroslav Linhart a
Jaroslav Loukota
z stejnojmenných,
oba velmi skvělí a šikovní
požárníci.

Požárníci:

Fractar Novák a Fractar Jančlyna
na koních, k vzdálenému vyhledání
následně sboru k akci.

690

Zemědělská usedlost 20 hektarů.
Redimný domek rolníka Antonína
Klabana. Dům je postaven podél
ulice a na prostorném dvoře stojí
vzdáleně stádo a po stranách
chová hospodářské budovy. Za sto-
vletem pěkný ovocný sad a zahrada.
Stěny domu jsou ohrdění z dubových po-
len a klube cihlové klíny. Střecha je s
porizkonaného plechu.

